τιῶν καί οἱ συνολικές ποσότητες πού οἱ κατηγορίες αὐτές δύνανται νά ἀπορροφήσουν δέν ὁρίζονται κατά τρόπο αὐθαίρετο. Μιά τέτοια ρύθμιση δέν θίγει τήν ἴση μεταχείριση τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρηματιῶν, ἐφ' ὅσον ἐφαρμόζεται ἀπό τά ἐνδιαφερόμενα κράτη σέ ὅλους τούς ἐγκατεστημένους στό ἔδαφός τους ἐπιχειρηματίες.

2. Τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του, σέ περιορισμένη κλίμακα, τίς ἀγορές βοείου κρέατος ἀπό τά ἀποθέματα τῶν ὀργανισμῶν παρεμβάσεως, ὡς κριτήριο κατανομῆς τοῦ μεριδίου ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση κατεψυγμένου βοείου κρέατος, δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68, σκοπός τοῦ ὁποίου εἶναι νά ἀποτρέψει, κατά τή διάθεση προϊόντων πού ἔχουν ἀγοραστεῖ ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως, κάθε διαταραχή τῆς ἀγορᾶς καί νά διασφαλίσει τήν ἴση πρόσβαση στά ἐμπορεύματα πού διαθέτουν οἱ ἐν λόγω ὀργανισμοί. Ἀντιθέτως, δέν δικαιολογεῖται νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψη μόνο οἱ ἀγορές ἀπό ἕνα συγκεκριμένο ὀργανισμό παρεμβάσεως.

3. Τό οἰκονομικό ὄφελος πού ἀποκομίζουν οἱ ἐπιχειρηματίες ἀπό τή συμμετοχή τους στήν κατανομή τῆς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως δέν χορηγεῖται ἀπό κρατικούς πόρους, ἀλλά ἀπό κοινοτικούς πόρους, ἐφ' ὅσον ἡ μή καταβαλλομένη εἰσφορά ἀποτελεῖ μέρος τῶν τελευταίων αὐτῶν πόρων. Ἡ ἐνδεχομένη ἐσφαλμένη ἐφαρμογή τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, ἔστω καί ὑπό μορφή ἐσφαλμένης κατανομῆς μιᾶς δασμολογικῆς ποσοστώσεως, δέν δύναται νά ἐκτιμηθεῖ παρά ὑπό τό πρῖσμα τῆς παραβάσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγω δικαίου, χωρίς νά δύναται, ἀντιθέτως, νά θεωρηθεῖ ὡς κρατική ἐνίσχυση ἤ ὡς χορηγουμένη ἀπό κρατικούς πόρους.

4. Τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του τίς εἰσαγωγές ἤ τίς ἐξαγωγές βοείου κρέατος πρός ἄλλα κράτη μέλη ἤ τίς ἐξαγωγές πρός τρίτες χῶρες ὅταν προβαίνει στήν κατανομή τοῦ μεριδίου του ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο βόειο κρέας δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79.

Στίς συνεκδικαζόμενες ὑποθέσεις 213 ὡς 215/81,

πού ἔχουν ὡς ἀντικείμενο τρεῖς αἰτήσεις τοῦ Hessischer Verwaltungsgerichtshof πρός τό Δικαστήριο, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, μέ τίς ὁποῖες ζητεῖται στό πλαίσιο τῶν διαφορῶν πού ἐκκρεμοῦν ἐνώπιον τοῦ αἰτοῦντος δικαστηρίου μεταξύ

NORDDEUTSCHES VIEH- UND FLEISCHKONTOR HERBERT WILL, Ἀμβοῦργο,

TRAWAKO, TRANSIT-WARENHANDELS-KONTOR GMBH & CO., Ἀμβοῦργο,

καί

GEDELFI, GROSSEINKAUF GMBH & CO., Κολωνία,

κατά

BUNDESANSTALT FÜR LANDWIRTSCHAFTLICHE MARKTORDNUNG, Φραγκφούρτη ἐπί τοῦ Μάιν,

ή ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως ὡς πρός τήν ἑρμηνεία τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1979, περί ἀνοίγματος, κατανομῆς καί τρόπου διαχειρίσεως μιᾶς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά κατεψυγμένο βόειο κρέας τῆς διακρίσεως 02.01 A II 6) τοῦ κοινοῦ δασμολογίου (ABl. L 336, 1979, σ. 3) καί τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουνίου 1968, περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τοῦ βοείου κρέατος (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 03/003, σ. 72),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο ἀπό τούς J. Mertens de Wilmars, πρόεδρο, U. Everling καί A. Χλωρό, προέδρους τμήματος, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco καί T. Koopmans, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: P. VerLoren van Themaat
γραμματεύς: P. Heim

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

I — Πραγματικά περιστατικά καί ἔγγραφη διαδικασία

Σύμφωνα μέ ὑποχρέωση πού ἀνέλαβε στό πλαίσιο τοῦ GATT ἡ Κοινότης ἀνοίγει ἐτησίως μία δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο βόειο κρέας τῆς διακρίσεως 02.01 A II τοῦ ΚΔ. Γιά τό 1980, ἡ ποσόστωση αὐτή, ἡ ὁποία ὑπόκειται σέ τελωνειακό δασμό 20 % καί εἶναι ἐλεύθερη εἰσφορᾶς, καθωρίσθη σέ 50 000 τόννους μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79. Ὁ ἐν λόγω κανονισμός κατένειμε σέ κάθε κράτος μέλος ἕνα ποσοστιαῖο μερίδιο. Τό ἄρθρο 3, παράγραφος 1 αὐτοῦ, ὁρίζει ὅτι «τά κράτη μέλη θεσπίζουν τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά νά ἐξασφαλίσουν σέ ὅλους τούς ἐνδιαφερομένους ἐπιχειρηματίες πού εἶναι ἐγκατεστημένοι στό ἔδαφός τους τήν ἐλεύθερη συμμετοχή στά μερίδια πού ἔχουν κατανεμηθεῖ σέ κάθε κράτος μέλος».

Στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας μέχρι τό 1979 ἐπετρέπετο νά συμμετάσχουν στό ποσοστιαῖο μερίδιο, σχεδόν ἀποκλειστικῶς, ὅσοι πραγματοποιοῦσαν εἰσαγωγές βοείου κρέατος ἀπό τρίτες χῶρες. Ἕνα νέο σύστημα κατανομῆς, ἐθεσπίσθη μέ τήν κανονιστική ἀπόφαση (Ver-

ordnung) τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ ὑπουργοῦ οἰκονομικῶν, τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1979, περί τῶν ἀρχῶν κατανομῆς τοῦ γερμανικοῦ μεριδίου τῆς συνολικῆς κοινοτικῆς ποσοστώσεως γιά τό 1980 (Bundesanzeiger No 241, σ. 2).

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τό 75 % τῆς ποσότητος πού ἀντιπροσωπεύει τό ποσοστιαῖο μερίδιο κατανέμεται στούς ἐπιχειρηματίες, ἀνάλογα μέ τίς εἰσαγωγές πού πραγματοποίησαν στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας κατά τό διάστημα μεταξύ 1977 καί 1979, ἀπό τό ὁποῖο 85 % παρέχεται στούς ἐπιχειρηματίες πού εἶχαν πραγματοποιήσει εἰσαγωγές ἀπό τρίτες χῶρες καί 15 % στούς εἰσαγωγεῖς 6οείου κρέατος ἀπό κράτη μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος. Ἕνα περαιτέρω μερίδιο 15 % κατανέμεται 6άσει τῶν ἐξαγωγῶν σέ τρίτες χῶρες καί κράτη μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος μέ ἔτη ἀναφορᾶς ἐπίσης τά ἔτη 1977 μέχρι 1979. Τό ὑπολειπόμενο 10 %, κατενεμήθη σύμφωνα μέ τίς ἀγορές 6οείου κρέατος ἀπό τόν γερμανικό ὀργανισμό παρεμβάσεως (Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung, ἐφ' ἑξῆς BALM). Ὁ ὀργανισμός παρεμβάσεως εἶναι ἐπίσης ἐπιφορτισμένος μέ τήν κατανομή, μέσω τῆς χορηγήσεως ἀδειῶν εἰσαγωγῆς.

Δεδομένου ὅτι οἱ κοινοτικές τιμές τοῦ 6οείου κρέατος εἶναι πολύ ὑψηλότερες ἀπό τίς τιμές πού ἰσχύουν στίς σημαντικότερες ὑπερπόντιες τρίτες χῶρες πού παράγουν τό προϊόν αὐτό, ἡ πώληση τοῦ κατεψυγμένου 6οείου κρέατος πού περιλαμβάνεται στήν ποσόστωση εἶναι ἰδιαίτερα πλεονεκτική, ἔτσι ὥστε ἡ συμμετοχή στήν κατανομή τῆς ποσοστώσεως νά ἀντιπροσωπεύει γιά τούς ἐπιχειρηματίες σημαντικό κέρδος.

Οἱ ἐπιχειρήσεις Will, Trawako καί Gedelfi εἰσάγουν συνήθως στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας κατεψυγμένο 6όειο κρέας ἀπό τρίτες χῶρες. Τό 1980, μετά τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τῆς νέας κανονιστικῆς ρυθμίσεως περί κατανομῆς τῆς ποσοστώσεως ἔλαβαν ἕνα μέρος ἀπό τό γερμανικό μερίδιο, πολύ μικρότερο ἀπό αὐτό πού τούς εἶχε κατανεμηθεῖ τά προηγούμενα ἔτη. Ἐπειδή ἐθεώρησαν ὅτι ἡ κανονιστική ἀπόφαση (Verordnung) τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ ὑπουργοῦ οἰκονομικῶν, τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1979, στήν ὁποία ὀφείλετο ἡ μείωση, ἀντέ6αινε πρός τό κοινοτικό δίκαιο, κάθε μία ἀπό τίς τρεῖς ἐπιχειρήσεις ἤσκησε προσφυγή ἐνώπιον τοῦ Verwaltungsgericht τῆς Φραγκφούρτης ἐπί τοῦ Μάϊν, ζητώντας ἀπό τίς γερμανικές διοικητικές ἀρχές τήν χορήγηση ἀδειῶν εἰσαγωγῆς στά πλαίσια τῆς ποσοστώσεως γιά ποσότητα μεγαλύτερη ἐκείνης πού εἶχε χορηγηθεῖ. Οἱ προσφυγές αὐτές ἀπερρίφθησαν σέ πρῶτο 6αθμό, τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof, ὅμως, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤσκησαν ἔφεση οἱ προσφεύγουσες, ὑπέ6αλε πρός τό Δικαστήριο, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, μέ τρεῖς διατάξεις τῆς 25ης Ἰουνίου 1981 τά ἀκόλουθα προδικαστικά ἐρωτήματα:

«1. Τό ἄρθρο 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 26ης Δεκεμβρίου 1979, περί ἀνοίγματος, κατανομῆς καί τρόπου διαχειρίσεως κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά τό κατεψυγμένο 6όειο κρέας τῆς διακρίσεως 02.01 A II 6) τοῦ κοινοῦ δασμολογίου (ἔτος 1980, ABl. L 336 τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1979, σ. 3) πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό τήν ἔννοια ὅτι μέ τήν ἐφαρμογή του αἴρεται ἡ ἴση μεταχείριση τῶν ἐπιχειρηματιῶν πού εἶναι ἐγκατεστημένοι στά διάφορα κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, καθ' ὅσον πρόκειται γιά τήν κατανομή ἀπό τά διάφορα κράτη μέλη τῶν ποσοστιαίων μεριδίων τους τῆς συνολικῆς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά τό ἔτος 1980 τοῦ κατεψυγμένου 6οείου κρέατος;

2. Τό ἄρθρο 7, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουνίου 1968, περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τοῦ 6οείου κρέατος (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 03/003 σ. 72) πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἐπι6άλλεται νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ γενική ἴση μεταχείριση ὅλων ὅσων ἀγοράζουν προϊόντα ἀπό τόν ἐθνικό ὀργανισμό παρεμβάσεως μέχρι τῆς περατώσεως κάθε ἐμπορικῆς πράξεως; Ἤ μήπως ἡ διάταξη αὐτή ἐπι-

τρέπει νά παρέχονται έκ τῶν ὑστέρων, σ' ἕνα κράτος μέλος, στούς ἀγοραστές προϊόντων ἀπό τήν παρέμβαση, μέσω συμμετοχῆς σέ μία κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, ὀφέλη τά ὁποῖα δέν παρέχονται στούς ἀγοραστές αὐτούς σέ ἄλλα κράτη μέλη;

3. Ὅταν ἰδίως πρόκειται γιά ἐνίσχυση πού χορηγεῖται ἀπό κρατικούς πόρους, συμβιβάζεται μήπως μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79 ἡ παροχή μεριδίου ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση τοῦ ἔτους 1980, γιά τό βόειο κρέας, στούς γερμανούς ἐκείνους εἰσαγωγεῖς πού εἰσήγαγαν βόειο κρέας ἀπό κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, καθώς καί στούς γερμανούς ἐξαγωγεῖς, ἰδίως ἐκείνους πού ἐξήγαγαν βόειο κρέας σέ κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων;

4. "Ἐνδιαφερόμενος ἐπιχειρηματίας" κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 εἶναι ἐπίσης καί ἐκεῖνος πού ἀγοράζει βόειο κρέας σ' ἕνα κράτος μέλος καί τό μεταπωλεῖ ἐν συνεχεία στό ἐξωτερικό;»

Τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof ἀναπτύσσει στό σκεπτικό τῶν διατάξεών του τούς λόγους πού τό ὁδήγησαν νά ζητήσει ἑρμηνεία τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου.

Ἔκρινε ὅτι ἐπεβάλλετο αὐτή ἡ ἑρμηνεία γιά νά δυνηθεῖ νά κρίνει:

α) ἄν ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79 εἶναι ἔγκυρος, δεδομένου ὅτι οἱ διατάξεις του (ἰδίως τό ἄρθρο 3, παράγραφος 1) φαίνεται νά ἀντιβαίνουν πρός ὁρισμένους κανόνες τοῦ ὑπερτέρου κοινοτικοῦ δικαίου·

6) ἄν τό ἐθνικό σύστημα κατανομῆς τοῦ μεριδίου τῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως πού εἶχε παραχωρηθεῖ στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας εἶναι σύμφωνο μέ τό κοινοτικό δίκαιο, δεδομένου ὅτι ἐπιτρέπει νά συμμετάσχουν στήν ποσόστωση πολλές κατηγορίες ἐπιχειρηματιῶν, οἱ ὁποῖες δέν εἶχαν ληφθεῖ ὑπ' ὄψη κατά τήν προγενεστέρως ἰσχύουσα κανονιστική ρύθμιση.

Οἱ περί παραπομπῆς διατάξεις ἐπρωτοκολλήθησαν στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 20 Ἰουλίου 1981.

Μέ διάταξη τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1981, τό Δικαστήριο, ἐν ὄψει τῆς συναφείας τῶν ἐρωτημάτων καί τῆς ταυτότητος τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνέκυψαν οἱ διαφορές, ἀπεφάσισε νά ἐνώσει τίς τρεῖς ὑποθέσεις πρός διευκόλυνση τῆς προφορικῆς διαδικασίας καί πρός ἔκδοση κοινῆς ἀποφάσεως.

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου, κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις ἡ κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν Martin Seidel· ἡ ἐπιχείρηση Will, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τούς δικηγόρους Ἀμβούργου Peter Wendt καί Hans E. Heyn· ἡ ἐπιχείρηση Trawako ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν δικηγόρο Ἀμβούργου Fritz Modest καί τούς συνεργάτες του· ἡ ἐπιχείρηση Gedelfi, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν δικηγόρο Κολωνίας Dietrich Ehle καί τούς συνεργάτες του καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν Jörn Sack, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας.

Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως τό Δικαστήριο ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων. Ὡστόσο, ἡ ἐπιχείρηση Gedelfi καί ἡ Ἐπιτροπή ἐκλήθησαν νά ἀπαντήσουν, κατά τήν διάρκεια τῆς προφορικῆς διαδικασίας σέ ὁρισμένα ἐρωτήματα καθώς καί νά παράσχουν διευκρινίσεις ἐπί ὁρισμένων σημείων.

II — Παρατηρήσεις πού κατετέθησαν σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου ΕΟΚ

α) Ἐπί τοῦ πρώτου ἐρωτήματος

Ἡ *ἐπιχείρηση Will* θεωρεῖ ὅτι ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ 2956/79 δέν εἶναι παρά ἡ λογική συνέπεια τῆς κατανομῆς τῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως σέ ἐθνικά μερίδια, σύμφωνα μέ τίς ἀνάγκες τῶν κρατῶν μελῶν, κατά τό ἄρθρο 2, ἡ δέ ἀνωτέρω ρύθμιση, αὐτή καθ' ἑαυτή, συμβιβάζεται ἀπολύτως μέ τό ἄρθρο 40, παράγραφος 3, τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Τήν ἴδια ἄποψη ὑποστηρίζει ἡ *ἐπιχείρηση Gedelfi*, σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ παροχή στά κράτη μέλη διαφορετικῶν ποσοστιαίων μεριδίων ἤ ἡ κατανομή τῶν μεριδίων αὐτῶν σύμφωνα μέ ἐθνικές διατάξεις δέν θίγει τήν ἰσότητα μεταχειρίσεως τῶν πολιτῶν τῆς Κοινότητος, ἐφ' ὅσον ἡ παρέμβαση τῶν κρατῶν μελῶν περιορίζεται ἀποκλειστικῶς στήν διοικητική διενέργεια τῆς ἐν λόγω κατανομῆς (βλ. ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1973, Grosoli, 131/73, Slg. 1973, σ. 1555). Οἱ κανόνες τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου περί κατανομῆς δέν πρέπει νά ἐπηρεάζουν τούς μηχανισμούς τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου ἤ τῆς πολιτικῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς πού ἀφοροῦν τά ἐν λόγω προϊόντα. Σέ ἐναντία περίπτωση θά ἀπειλοῦντο τά κοινά στοιχεῖα ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς καί τά κράτη μέλη θά εἶχαν τήν δυνατότητα — μέσω τοῦ καθορισμοῦ τῶν κριτηρίων κατανομῆς τῆς ποσοστώσεως, ἡ ὁποία εἶναι πλεονεκτική ἀπό ἀπόψεως δασμῶν — νά ἐφαρμόσουν μία κοινή ἀγροτική πολιτική πού νά εὐνοεῖ ὁρισμένες ἐπιχειρήσεις τῆς ἐθνικῆς ἀγορᾶς ἡ ὁποία, αὐτή καθ' ἑαυτή, δέν ὑφίσταται πλέον.

Ἡ *ἐπιχείρηση Trawako* προβάλλει ὅτι ἡ κοινοτική φύση τῶν ποσοστώσεων τοῦ GATT ἐπιβάλλει νά διασφαλισθεῖ «ἡ ἴση καί ἀπρόσκοπτη συμμετοχή ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων τῆς Κοινότητος» στίς ἐν λόγω ποσοστώσεις (κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79, 2η αἰτιολογική σκέψη).

Κατ' ἀρχήν, λοιπόν, ἡ κατανομή τῶν ποσοστώσεων αὐτῶν σέ μερίδια πού προορίζονται γιά τά διάφορα κράτη μέλη, εἶναι ἀσυμβίβαστη πρός τήν κοινοτική τους φύση. Ὅπως, ἄλλωστε, προκύπτει ἀπό τήν 4η αἰτιολογική σκέψη τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τό Συμβούλιο ἀπεδέχθη τήν κατανομή αὐτή καί ἄφησε στά κράτη μέλη τήν ἐπιλογή τοῦ συστήματος διαχειρίσεως τῶν ποσοστιαίων μεριδίων τους ἔχοντας ἀποκλειστικῶς ὑπ' ὄψη τόν σχετικά περιορισμένο ὄγκο τῶν ἐν λόγω ποσοστώσεων.

Ἡ *κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας* ἀφοῦ παρετήρησε ὅτι τό πρῶτο ἐρώτημα ἀφορᾶ πράγματι τό κῦρος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79, ἐτόνισε ὅτι ἡ διάταξη αὐτή δέν δημιουργεῖ διακρίσεις καί συνεπῶς δέν παραβιάζει κανένα ἱεραρχικῶς ὑπέρτερο κανόνα τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου.

Πράγματι, ἡ γενική ἀρχή τῆς ἰσότητος πού περιέχεται στήν συνθήκη ΕΟΚ, ἐπιβάλλει νά μήν ἀντιμετωπίζονται κατά τρόπο διαφορετικό καταστάσεις ὅμοιες, «ἐκτός ἄν μία διαφοροποίηση εἶναι ἀντικειμενικῶς δικαιολογημένη». Ἀκριβῶς ὅμως, στήν περίπτωση τῶν μεριδίων μιᾶς κοινοτικῆς ποσοστώσεως πού παρέχονται σέ κάθε κράτος μέλος, ἡ κατανομή βάσει τοῦ τόπου ἐγκαταστάσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν εἶναι ἀντικειμενικῶς ἐπιβεβλημένη ὥστε νά ἀποφευχθοῦν ἐκτροπές τοῦ ἐμπορίου, οἱ ὁποῖες θά ἠδύναντο νά ἀπολήξουν σέ μία πραγματική κατανομή τῆς ποσοστώσεως μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν ἐντελῶς διαφορετική ἀπό ἐκείνη στήν ὁποία προέβη τό Συμβούλιο.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ὑπογραμμίζει κατ' ἀρχάς ὅτι στίς ἀποφάσεις πού ἔχει ἐκδώσει μέχρι τώρα τό Δικαστήριο σχετικά μέ τά ἐθνικά μέτρα ἐκτελέσεως τῆς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως, δέν διατυπώνονται ἀντιρρήσεις κατά τῆς κατανομῆς της

μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων ἢ κατά τῆς μεταβιβάσεως στά κράτη μέλη τῆς ἐξουσίας διαχειρίσεως τῆς ποσοστώσεως αὐτῆς στό πλαίσιο τοῦ μεριδίου πού τούς ἔχει παραχωρηθεῖ.

Συνάγεται, συνεπῶς, ὅτι αὐτός ὁ τρόπος διαχειρίσεως συμβιβάζεται, κατά βάση, μέ τήν κοινοτική φύση τῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως. Ἡ μέθοδος αὐτή δέν συνιστᾶ ἴσως τήν καλύτερη δυνατή λύση, ἔχει ὅμως πολλά πλεονεκτήματα: ἐξασφαλίζει μία εὐρεῖα γεωγραφική κατανομή τοῦ προϊόντος, καθιστᾶ δυνατή μία καλύτερη ἐκτίμηση τῶν εἰδικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐπιχειρηματιῶν πού εἶναι ἐγκατεστημένοι στό ἔδαφος τῶν κρατῶν μελῶν καί προϋποθέτει μιά ἁπλούστερη διοικητική διαδικασία γιά τήν κατανομή τῆς ποσοστώσεως.

Ἡ κατανομή τῆς κοινοτικῆς ποσοστώσεως μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν δικαιολογεῖται, συνεπῶς, ἀπό λόγους ἀντικειμενικούς, οἱ ὁποῖοι ἀποκλείουν τό ἐνδεχόμενο ὑπάρξεως κάποιας παραβιάσεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως. Βεβαίως, ἡ διαχείριση ἐκ μέρους τῶν κρατῶν μελῶν τῶν μεριδίων τῆς κοινῆς ποσοστώσεως, δυνατόν νά καταλήξει σέ ὁρισμένες διαφοροποιήσεις ὡς πρός τήν μεταχείριση τῶν ἐπιχειρηματιῶν στά διάφορα κράτη μέλη, ἐν τούτοις ὅμως, ἡ τήρηση τῆς ἀπαγορεύσεως κάθε αὐθαιρέτου ἀποφάσεως καί ἡ ἐξασφάλιση τῆς συμμετοχῆς στήν ποσόστωση ὅλων τῶν ἐπιχειρηματιῶν, πού ἀπορρέει ἀπό τό κοινοτικό δίκαιο, συγκρατεῖ τίς διαφορές αὐτές σέ στενά πλαίσια.

Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει ἑπομένως νά δοθεῖ στό ἐρώτημα ἡ ἀπάντηση ὅτι ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79 δέν παραβιάζει τήν ἀρχή τῆς ἴσης μεταχειρίσεως μέ τό νά μεταβιβάζει στά κράτη μέλη τήν ἐξουσία διαχειρίσεως, ὑπό ἰδία τους εὐθύνη, τῶν μεριδίων τῆς κοινῆς ποσοστώσεως πού τούς ἔχουν παραχωρηθεῖ.

β) Ἐπί τοῦ δευτέρου ἐρωτήματος

Οἱ Will, Gedelfi καί Trawako ὑποστηρίζουν ὅτι στό ἐρώτημα αὐτό ἡ ἀπάντηση πρέπει νά εἶναι ἀρνητική. Πράγματι, ὑπογραμμίζουν ὅτι ἡ ἀντίθεση μεταξύ τῆς νέας γερμανικῆς κανονιστικῆς πράξεως καί τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου εἶναι πρόδηλη.

Τό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68 ὁρίζει ὅτι κατά τήν διάθεση τῶν προϊόντων πού ἀγοράζονται ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως: α) πρέπει νά ἀποφεύγεται κάθε διαταραχή τῆς ἀγορᾶς· β) πρέπει νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἰσότης προσβάσεως στά ἐμπορεύματα γιά ὅλους τούς ἐνδιαφερομένους· γ) πρέπει νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἴση μεταχείριση ὅλων τῶν ἀγοραστῶν. Ἡ παραχώρηση τοῦ 10 % τῆς ποσοστώσεως στούς ἐγκατεστημένους στήν Γερμανία ἀγοραστές κρέατος ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεων παραβιάζει μία πρός μία τίς ἐν λόγω ἀρχές.

Ὑπάρχει διαταραχή τῆς ἀγορᾶς ὅταν μία ἐγκατεστημένη στήν Γερμανία ἐπιχείρηση, ἡ ὁποία ἀγόρασε κρέας ἀπό τά ἀποθέματα τῆς παρεμβάσεως, ἀποκτᾶ χρηματικά ὀφέλη ἀπό τήν συμμετοχή της στήν δασμολογική ποσόστωση, ἐνῶ κάθε ἄλλη ἐπιχείρηση ἐγκατεστημένη στό ἔδαφος ἄλλου κράτους μέλους ἀποκλείεται ἀπό τά ὀφέλη αὐτά.

Τά ἐμπορεύματα δέν διατίθενται κατά τρόπο ἴσο σέ ὅλους τούς ἐνδιαφερομένους. Ἐπειδή μία σημαντική ποσότης τοῦ βοείου κρέατος πού πωλεῖ ὁ ὀργανισμός παρεμβάσεως, ὑπόκειται σέ μεταποίηση μόνο ὁ οἰκονομικός τομεύς τῆς μεταποιητικῆς βιομηχανίας δικαιοῦται νά ἀγοράζει. Οἱ ἐπιχειρηματίες τοῦ τομέως αὐτοῦ εἶναι κατά κανόνα «παραδοσιακοί εἰσαγωγεῖς» βοείου κρέατος. Ἐν τούτοις, τούς παρέχεται στήν Γερμανία ἕνα συμπληρωματικό ὄφελος, λόγω τοῦ ὅτι ὁρισμένες πωλήσεις κρέατος πού προέρχεται ἀπό τά ἀποθέματα τῆς παρεμβάσεως, διοχετεύονται πρός τόν δικό τους οἰκονομικό τομέα, γεγονός πού ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι τό μερίδιο τῆς ποσοστώσεως πού λαμβάνει ἡ μεταποιητική βιομηχανία αὐξάνει περισσότερο ἀπό τό μερίδιο τῶν ἐπιχειρήσεων πού διενεργοῦν ἀποκλειστικῶς εἰσαγωγές.

Τέλος, ἡ ἀπόκτηση ἑνός μεριδίου ἀπό τήν ποσόστωση τοῦ GATT συνιστᾶ πλεο-

νέκτημα πού άντιβαίνει πρός τήν άρχή τῆς ἴσης μεταχειρίσεως πού ἔπρεπε νά ἐξασφαλίζεται σέ ὅλους τούς ἀγοραστές ἐμπορευμάτων πού προέρχονται ἀπό τά ἀποθέματα τῆς παρεμβάσεως. Πράγματι, οἱ ἐγκατεστημένες στήν Γερμανία ἐπιχειρήσεις, ἐπειδή, λόγω τῶν ἀγορῶν τους ἀπό τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως, πριμοδοτοῦνται ὑπό τήν μορφή δικαιωμάτων εἰσαγωγῆς στό πλαίσιο τῆς ποσοστώσεως τοῦ GATT, ἔχουν ἐπίσης τήν δυνατότητα νά προσφέρουν σέ ἕνα νέο διαγωνισμό γιά πώληση κρέατος παρεμβάσεως, καλύτερες τιμές ἀπό ἐκεῖνες πού εἶναι σέ θέση νά προσφέρουν οἱ ἀνταγωνιστές ἄλλων κρατῶν μελῶν, οἱ ὁποῖοι δέν πριμοδοτοῦνται ἀναλόγως.

Στά ἐπιχειρήματα αὐτά ἡ Trawako προσθέτει ὅτι οἱ ποσοστώσεις τοῦ GATT ἔχουν ἀνοιχθεῖ γιά νά διατηρηθοῦν καί νά διευρυνθοῦν οἱ ἐμπορικές σχέσεις μέ τίς χῶρες πού εἶναι παραδοσιακῶς ἐξαγωγεῖς κρέατος καί γιά νά ἀποφευχθεῖ ἐπομένως — γιά πολιτικούς ἐπίσης λόγους — νά διατρέξουν κίνδυνο, νά τροποποιηθοῦν ἤ ἀκόμα καί νά καταργηθοῦν τά ἀπό μακροῦ ὑφιστάμενα ἐμπορικά ρεύματα. Οἱ ἀγορές, ὅμως, ἐμπορευμάτων ἀπό τά ἀποθέματα τῆς παρεμβάσεως δέν ἀφοροῦν κατά κανένα τρόπο τίς ἐμπορικές σχέσεις μέ τίς χῶρες πού ἐξάγουν βόειο κρέας, οὔτε, πολύ περισσότερο, δύνανται νά διατηρήσουν ἤ νά εὐνοήσουν τίς ἐν λόγω σχέσεις.

Ἡ *κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας* ἀναφέρει κατ' ἀρχάς ὅτι μία ἐθνική κανονιστική ρύθμιση ἡ ὁποία προβλέπει τήν κατανομή ἑνός ὁρισμένου μέρους τοῦ ἐθνικοῦ ποσοστιαίου μεριδίου βάσει τῶν ἀγορῶν πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως ἔχει ἤδη κριθεῖ ἀπό τό Δικαστήριο ὅτι συμβιβάζεται μέ τό κοινοτικό δίκαιο (ἀπόφαση Grosoli τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1980). Διατυπώνει κατόπιν ὁρισμένες παρατηρήσεις ὡς πρός τήν σχέση πού ὑφίσταται μεταξύ, ἀφ' ἑνός τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τοῦ βοείου κρέατος καί, ἀφ' ἑτέρου, τῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως τοῦ GATT. Ἀντιθέτως πρός τήν ἄποψη τοῦ παραπέμποντος δικαστηρίου, σύμφωνα μέ τήν ὁποία φαίνεται νά ἀπαιτεῖται μία συμφωνία μεταξύ τῶν διατάξεων τοῦ GATT καί τῶν διατάξεων τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς, ἡ ὁμοσπονδιακή κυβέρνηση θεωρεῖ ὅτι ἡ δασμολογική ποσόστωση τοῦ GATT συνιστᾶ παρέκκλιση ἀπό τίς ἀρχές τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς, ἡ ὁποία ἔχει ἐνσυνειδήτως θεσπισθεῖ γιά λόγους ἐμπορικῆς πολιτικῆς. Ἡ παρέκκλιση αὐτή συνεπάγεται ἀναγκαστικῶς, τήν παρεμβολή ἐμποδίων στήν λειτουργία τῶν μηχανισμῶν τῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς, ἀνεξαρτήτως ἀπό τό σύστημα κατανομῆς πού υἱοθετεῖται.

Κατά τήν ἄποψη τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως, τό Συμβούλιο, μέ τίς περί ποσοστώσεως τοῦ GATT διατάξεις, ἔχει θεσπίσει μία κανονιστική ρύθμιση διαφορετική ἀπό ἐκείνη τῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς, τά ὅρια ἰσχύος τῆς ὁποίας δέν δύνανται νά ἀναζητηθοῦν παρά στήν ἴδια τήν συνθήκη ΕΟΚ.

Ἡ *Ἐπιτροπή* θεωρεῖ ὅτι τό ἐρώτημα πού ἔχει ὑποβληθεῖ στό Δικαστήριο, θέτει δύο προβλήματα πού πρέπει νά διαχωρισθοῦν:

α) ἄν τά κράτη μέλη δύνανται νά χρησιμοποιήσουν τίς ἀγορές ἀπό τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως ὡς κριτήριο γιά τήν κατανομή τοῦ μεριδίου τους ἀπό τήν ποσόστωση GATT,

β) ἄν δύνανται νά λαμβάνουν πρός τόν σκοπό αὐτό ὑπ' ὄψη τους μόνο τίς ἀγορές πού πραγματοποιοῦνται ἀπό τόν δικό τους ὀργανισμό παρεμβάσεως.

Ὡς πρός τό πρῶτο σημεῖο, ἡ Ἐπιτροπή παρατηρεῖ ὅτι ἡ νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, προσέδωσε στήν ἔννοια τοῦ «ἐπιχειρηματία» πού χρησιμοποιεῖται ἀπό τῆς θεσπίσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2891/77, μία σημασία εὐρύτερη ἀπό τήν ἔννοια τοῦ «εἰσαγωγέως» πού ἐχρησιμοποιεῖτο στούς προγενέστερους κανονισμούς καί ὅτι, ἑπομένως, εἶναι σύμφωνο πρός τό κοινοτικό δίκαιο νά λαμβάνονται ἐπίσης ὑπ' ὄψη, παράλληλα μέ τούς εἰσαγωγεῖς ἐμπορευμάτων προελεύσεως τρίτων χωρῶν, καί ἄλλες ὁμάδες ἐπιχειρηματιῶν. Στό πλαίσιο αὐτό, οἱ ἀγορές βοείου κρέατος ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως δύναται νά θεωρηθοῦν ὡς ἰδιαιτέρως πρόσφορα κριτήρια ἐπιλογῆς.

Ἡ Ἐπιτροπή ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ συμμετοχή στό ποσοστιαῖο μερίδιο τῆς ποσοστώσεως GATT τῶν ἀγοραστῶν κρέατος πού εἶναι ἐγκατεστημένοι στήν Γερμανία, δύναται νά προκαλέσει ἀνισότητα μεταχειρίσεως τῶν

ἀγοραστῶν τῆς Κοινότητος, τονίζει ὅμως ὅτι αὐτό προκύπτει ἀπό τήν ἀρμοδιότητα πού ἔχει μεταβιβασθεῖ στά κράτη μέλη νά διαχειρίζονται τά μερίδιά τους καί ἀποτελεῖ ἀναγκαία συνέπεια τοῦ συστήματος αὐτοῦ. Δέν δύναται νά θεωρηθεῖ ἀπό τό γεγονός αὐτό ὅτι παρεβιάσθησαν τά ὅρια πού ἔχουν τεθεῖ μέ τήν νομολογία τοῦ Δικαστηρίου στά κράτη μέλη.

Τό πρόβλημα γίνεται ἀκόμη δυσκολότερο ἄν ληφθεῖ ὑπ' ὄψη ὅτι πολλές πωλήσεις κρέατος παρεμβάσεως πραγματοποιοῦνται μέσω διαγωνισμοῦ. Πράγματι, στήν περίπτωση αὐτή οἱ ἐγκατεστημένοι στήν Γερμανία ἀγοραστές δύνανται νά προσφέρουν ὑψηλότερη τιμή ἀπό τούς ἀνταγωνιστές τους, διότι ἡ δυνατότης πού ἔχουν νά μετέχουν στήν ποσόστωση τοῦ GATT τούς παρέχει ἕνα πλεονέκτημα πού δέν ἔχουν οἱ ἐγκατεστημένοι σέ ἄλλα κράτη μέλη ἀγοραστές. Ὡστόσο, τό πλεονέκτημα αὐτό εἶναι ἐλάχιστο δεδομένου ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν συμμετεχόντων εἶναι πολύ μεγάλος, ἡ δέ συνολική ποσότης τοῦ ἐμπορεύματος πού κατανέμεται κατ' αὐτό τόν τρόπο πολύ μικρή.

Ἄλλωστε, ἄν ὅλο τό ποσοστιαῖο μερίδιο πού ἔχει χορηγηθεῖ σέ ἕνα κράτος μέλος κατενέμετο μεταξύ ἑνός μικροῦ ἀριθμοῦ ἐπιχειρήσεων, οἱ ὁποῖες εἰσάγουν βόειο κρέας ἀπό τρίτες χῶρες, ἡ θέση τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν στήν ἀγορά θά ἐνισχύετο σημαντικῶς, λόγω τοῦ οἰκονομικοῦ πλεονεκτήματος πού θά εἶχαν, ἔτσι ὥστε νά ἔχουν κι' αὐτές ἐπίσης, τήν εὐχέρεια νά προσφέρουν, στίς πραγματοποιούμενες μέ διαγωνισμό πωλήσεις τιμές ὑψηλότερες ἀπό τούς ἄλλους ἐπιχειρηματίες. Ἀντιθέτως, ἄν τό οἰκονομικό πλεονέκτημα πού συνεπάγεται ἡ συμμετοχή στήν ποσόστωση διαμοιράζεται σ' ἕνα μεγάλο ἀριθμό, ἡ ἐπίπτωσή του στήν ἀνταγωνιστική ἱκανότητα τῶν ἐπιχειρήσεων μειοῦται. Ἑπομένως, τόσο ἡ ἰσότητα συμμετοχῆς στίς πραγματοποιούμενες μέ διαγωνισμό πωλήσεις, ὅσο καί ἡ ἴση μεταχείριση τῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἐνισχύονται περισσότερο ἀπό ἕνα σύστημα κατανομῆς, κατά τό ὁποῖο λαμβάνεται ὑπ' ὄψη ὁ μεγαλύτερος δυνατός ἀριθμός ἐπιχειρηματιῶν, παρά ἀπό ἕνα σύστημα πού συγκεντρώνει τά πλεονεκτήματα σ' ἕνα μικρό ἀριθμό προσώπων.

Ὡς πρός τό δεύτερο σημεῖο, ἡ Ἐπιτροπή θεωρεῖ, ἀντιθέτως, ὅτι τό γερμανικό σύστημα ἀντίκειται πρός τό κοινοτικό δίκαιο. Πράγματι, ἡ ἀναφορά, ὡς πρός τήν συμμετοχή στήν ποσόστωση τοῦ GATT, ἀποκλειστικῶς στίς ἀγορές ἀπό τόν γερμανικό ὀργανισμό παρεμβάσεως δέν δύναται λογικῶς νά δικαιολογηθεῖ. Σύμφωνα μέ τό κοινοτικό δίκαιο, στίς ἀγορές καί πωλήσεις ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως γιά τό βόειο κρέας, πρέπει νά ἔχουν τήν δυνατότητα νά μετέχουν ὅλοι οἱ ἐπιχειρηματίες τῆς Κοινότητος· ἡ ἀρχή αὐτή δικαιολογεῖται ἀπό τό ὅτι τά μέτρα τῆς παρεμβάσεως ἀφοροῦν τό βόειο κρέας πού κατάγεται ἀπό ὅλη τήν Κοινότητα, χρηματοδοτοῦνται δέ ἀπό αὐτήν. Τά ἀποθέματα παρεμβάσεως, ἀπό οἰκονομικῆς ἀπόψεως, δέν ἀνήκουν στά διάφορα κράτη μέλη ἀλλά στήν Κοινότητα.

Ὑπ' αὐτές τίς περιστάσεις εἶναι αὐθαίρετο νά συνδυάζεται ἕνα οἰκονομικό πλεονέκτημα, πού προέρχεται ἀπό μία κοινοτική ποσόστωση, μέ τίς ἀγορές ἀπό ἕνα συγκεκριμένο ὀργανισμό παρεμβάσεως. Οἱ ἀγορές ἀπό ὅλους τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως πρέπει νά ἀντιμετωπίζονται μέ τόν ἴδιο τρόπο, ἐφ' ὅσον δέν ὑφίσταται κανένας ἰδιαίτερος λόγος νά ἀντιμετωπισθοῦν προτιμησιακῶς τά ἀποθέματα τοῦ γερμανικοῦ ὀργανισμοῦ παρεμβάσεως· οὔτε ἀνακύπτουν διοικητικές δυσκολίες λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη τίς ἀγορές ἀπό ἄλλους ὀργανισμούς παρεμβάσεως.

Ἡ Ἐπιτροπή, συνεπῶς, προτείνει νά δοθεῖ στό ἐρώτημα ἡ ἀπάντηση ὅτι τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του, σέ περιορισμένη κλίμακα, τίς ἀγορές βοείου κρέατος ἀπό τά ἀποθέματα τῶν ὀργανισμῶν παρεμβάσεως, ὡς κριτήριο κατανομῆς τῆς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως, δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68, ἐνῶ δέν δικαιολογεῖται νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψη μόνο οἱ ἀγορές ἀπό ἕνα συγκεκριμένο ὀργανισμό παρεμβάσεως.

γ) Ἐπί τοῦ τρίτου ἐρωτήματος

Οἱ ἐπιχειρήσεις *Will, Gedelfi καί Trawako* προτείνουν νά δοθεῖ καί στό ἐρώτημα αὐτό ἀρνητική ἀπάντηση.

Ἀναφερόμενες στά ἐπιχειρήματα πού ἀνέπτυξαν σχετικά μέ τό δεύτερο ἐρώτημα, οἱ τρεῖς ἐπιχειρήσεις τονίζουν ὅτι οὔτε οἱ ἐνδοκοινοτικές συναλλαγές, οὔτε οἱ ἐξαγωγές πρός τίς τρίτες χῶρες ἔχουν μιά ὁποιαδήποτε σχέση μέ τίς ἐμπορικές σχέσεις μέ τίς χῶρες πού ἐξάγουν κατεψυγμένο βόειο κρέας, τίς ὁποῖες ἔχει σκοπό νά ἐνισχύσει τό ἄνοιγμα τῶν ποσοστώσεων GATT. Τά κράτη μέλη δύνανται, βεβαίως, νά ἐπιλέξουν μόνα τους τό σύστημα διαχειρίσεως τοῦ ποσοστιαίου μεριδίου τους, δέν πρέπει ὅμως, μέσω τῆς διαχειρίσεως αὐτῆς, νά ἐπιδιώκουν ἰδίους στόχους οἰκονομικῆς πολιτικῆς, μή προβλεπόμενους ἀπό τό κοινοτικό δίκαιο. Κατά τήν Will, ὅμως, ἡ ὁμοσπονδιακή κυβέρνηση, θεσπίζουσα τήν νέα κανονιστική ρύθμιση περί κατανομῆς τῆς ποσοστώσεως, ἐπεδίωξε στόχους ἐντελῶς ξένους πρός τήν κοινοτική ρύθμιση καί, μάλιστα, τήν ἐξάλειψη τῶν «παλαιῶν κληρονομικῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων» τῆς ἀγορᾶς εἰσαγωγῶν καί τήν ἀντικατάσταση τῶν παραδοσιακῶν ἐπιχειρηματιῶν μέ τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς. Ἐπίσης, δέν πρέπει τά κράτη μέλη νά ἐφαρμόζουν κριτήρια κατανομῆς πού ὁδηγοῦν σέ στρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἐπηρεάζουν τήν ροή τῶν ἐμπορικῶν ρευμάτων καί δημιουργοῦν διακρίσεις μεταξύ τῶν ἐπιχειρηματιῶν, ἱκανές νά θίξουν τήν κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς. Ἡ Gedelfi ὑποστηρίζει σχετικῶς ὅτι ὑπέπεσαν στήν ἀντίληψή της περιπτώσεις, κατά τίς ὁποῖες διάφορες ἐπιχειρήσεις ἐξήγαγαν καί ἐπανεισήγαγαν πολλές φορές τήν ἴδια ποσότητα βοείου κρέατος μέ σκοπό νά ἀποκτήσουν ἕνα μεγαλύτερο μερίδιο ἀπό τήν ποσόστωση GATT, λόγω τῆς συμμετοχῆς τους αὐτῆς στό ἐνδοκοινοτικό ἐμπόριο.

Οἱ τρεῖς ἐπιχειρήσεις θεωροῦν, ἰδίως, ὅτι τό γερμανικό σύστημα παραβιάζει τίς ἀρχές τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγορῶν, καθώς καί τήν ἀπαγόρευση τῶν κρατικῶν ἐνισχύσεων πού προβλέπεται στό ἄρθρο 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Μία ἀπό τίς θεμελιώδεις ἀρχές κάθε ὀργανώσεως ἀγορᾶς εἶναι, πράγματι, ὅτι σέ ὀφέλη γιά τήν ἴδια ἐμπορική πράξη δέν πρέπει νά προστίθενται ἄλλα ὀφέλη, βάσει ἄλλων διατάξεων τῆς ἴδιας ὀργανώσεως ἀγορᾶς. Γιά τήν ἐξαγωγή, ὅμως, βοείου κρέατος πρός τρίτες χῶρες παρέχονται ἤδη ἐπιστροφές καθώς καί ἀντισταθμιστικά νομισματικά ποσά πού προβλέπει ὁ κανονισμός 974/71. Ἐπίσης, τό ἐνδοκοινοτικό ἐμπόριο εἶναι ἀπαλλαγμένο ἀπό δασμούς καί ἐπιβαρύνσεις ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος. Δέν θά ἔπρεπε, συνεπῶς, νά τοῦ παρασχεθοῦν καί ἄλλα πλεονεκτήματα στό πλαίσιο τῆς κατανομῆς τῆς ποσοστώσεως GATT. Ἡ παροχή δικαιωμάτων γιά προνομιοῦχες ὡς πρός τήν εἰσφορά εἰσαγωγές σέ ἐπιχειρήσεις πού πραγματοποίησαν ἐμπορικές πράξεις ὡς οἱ ἀνωτέρω, δύναται ἐπίσης νά θεωρηθεῖ ὅτι ἐμπίπτει στήν ἔννοια τῶν κρατικῶν ἐνισχύσεων, δεδομένου ὅτι ἡ ἔννοια αὐτή περιλαμβάνει ὄχι μόνο τήν καταβολή ἐπιχορηγήσεων ἀλλά ἐπίσης καί «κάθε μέτρο πού περιορίζει τά βάρη πού πρέπει κανονικῶς νά φέρουν οἱ ἐπιχειρήσεις».

Κατά τίς Will καί Trawako, τά νέα κριτήρια κατανομῆς ἀπροκαλύπτως εἰσάγουν διακρίσεις, δεδομένου ὅτι δέν λαμβάνουν ὑπ' ὄψη ὁρισμένες παραδόσεις ἐντός τῆς ἠμεδαπῆς, ὅπως τόν ἀνεφοδιασμό πλοίων καί ἀεροσκαφῶν, καθώς καί τόν ἐφοδιασμό διεθνῶν ὀργανισμῶν καί ἐνόπλων δυνάμεων πού σταθμεύουν στό ἔδαφος τοῦ κράτους καί τίς ὁποῖες τό κοινοτικό δίκαιο ἐξομοιώνει πρός ἐξαγωγή πρός τρίτες χῶρες, ἔστω καί ἂν πραγματοποιοῦνται ἐντός τῶν ὁρίων ἑνός κράτους μέλους.

Ἡ Will θεωρεῖ ὅτι εἶναι ἀδικαιολόγητο νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψη οἱ ἐξαγωγές γιά τήν συμμετοχή στήν ποσόστωση, βάσει τῆς σκέψεως ὅτι οἱ ἐξαγωγές δημιουργοῦν τόν ἀπαραίτητο χῶρο γιά εἰσαγωγές στήν ἐσωτερική ἀγορά. Στήν πραγματικότητα, οἱ κατηγορίες καί οἱ ποιότητες τῶν ἐξαγομένων ἀπό τήν Κοινότητα ἐμπορευμάτων δέν ἀντιστοιχοῦν καθόλου μ' ἐκεῖνες πού εἰσάγονται ἀπό τρίτες χῶρες.

Ἐπίσης, καθ' ὅσον λαμβάνει ὡς στοιχεῖο ἀναφορᾶς, ὄχι μόνο τό κατεψυγμένο βόειο κρέας, ἀλλά ἐπίσης καί τό νωπό καί διατηρούμενο σέ ψυγεῖο κρέας, ἡ γερμανική κανονιστική ἀπόφαση περί κατανομῆς γιά τό 1980, ἀντιβαίνει πρός τήν τετάρτη αἰτιολογική σκέψη τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79, σύμφωνα μέ τήν ὁποία, ἔχει ἀφεθεῖ στά κράτη μέλη ἡ ἐπιλογή τοῦ συστήματος διαχειρίσεως τοῦ ποσοστιαίου μεριδίου τους ἔτσι «ὥστε νά διασφαλίζεται ἡ πιό ἐνδεδειγμένη ἀπό οἰκονομικῆς ἀπόψεως κατανομή».

Ἡ *κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας* παρατηρεῖ ὅτι, σύμφωνα μέ τήν νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, τά κράτη μέλη, κατά τήν κατανομή τοῦ ποσοστιαίου μεριδίου τους μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν, δύνανται νά λάβουν ἐπίσης ὑπ' ὄψη τους τίς εἰσαγωγές, οἱ ὁποῖες ἔχουν εὐνοηθεῖ ὡς πρός τήν εἰσφορά (ἀπόφαση τῆς 13ης Μαρτίου 1980, van Walsum), ἤ νά θεωρήσουν ὡς ἐνδιαφερομένους ἐπιχειρηματίες καί ὅσους ἐμπορεύονται σέ ἕνα γεωγραφικῶς περιορισμένο τμῆμα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, ἤ ἀκόμη καί ὅσους δέν περιλαμβάνονται κἄν στίς ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις (ἀπόφαση τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1980, Grosoli). Σύμφωνα, λοιπόν, μέ τήν νομολογία αὐτή, δέν ὑφίσταται κώλυμα στό νά χρησιμοποιηθεῖ τό ἐνδοκοινοτικό ἐμπόριο ὡς κριτήριο ἀναφορᾶς γιά τήν κατανομή τοῦ μεριδίου τῆς κοινοτικῆς ποσοστώσεως.

Ἐν πάση περιπτώσει, πρέπει, νά θεωρηθεῖ ὅτι ἡ περί κατανομῆς κανονιστική ρύθμιση ἐρείδεται ἐπί κοινοτικῆς ἐξουσιοδοτήσεως στό πλαίσιο τῆς ρυθμίσεως τοῦ GATT. Πρέπει, ἐπομένως, νά κριθεῖ βάσει αὐτῆς καί τῶν διατάξεων τῆς συνθήκης ΕΟΚ καί ὄχι βάσει τῶν κανόνων τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀγορᾶς. Δέν δύναται ἀκόμη νά γίνει λόγος γιά ἐνίσχυση χορηγουμένη ἀπό κρατικούς πόρους, δεδομένου ὅτι πρόκειται γιά πλεονεκτήματα, προβλεπόμενα ἀπό τό ἴδιο τό κοινοτικό δίκαιο καί γιά τήν χορήγηση τῶν ὁποίων ἐπιβαρύνεται ἡ Κοινότης.

Ἡ *Ἐπιτροπή* περιορίζεται στήν ἐξέταση τοῦ ζητήματος τῆς χορηγουμένης ἀπό κρατικούς πόρους ἐνισχύσεως, προβαίνει δέ στήν ἐξέταση τῶν ὑπολοίπων ζητημάτων κατά τήν ἀνάπτυξη τοῦ τετάρτου ἐρωτήματος.

Παρατηρεῖ ὅτι, ὅπως προκύπτει ἀπό τό γράμμα τοῦ ἄρθρου 92, παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ οἱ διατάξεις τοῦ ἑπομένου κεφαλαίου τῆς ἐν λόγω συνθήκης ἐφαρμόζονται μόνο ἐπί τῶν ἐνισχύσεων πού «χορηγοῦνται ἀπό τά κράτη ἤ μέ κρατικούς πόρους». Δεδομένου ὅμως ὅτι στήν παρούσα περίπτωση, πρόκειται γιά τήν διαχείριση μιᾶς δασμολογικῆς ποσοστώσεως πού ἔχει ἀνοίξει ἡ Κοινότης, συνάγεται ὅτι τό οἰκονομικό ὄφελος πού ἀποκομίζουν οἱ ἐπιχειρηματίες πού συμμετέχουν στήν κατανομή τῆς ποσοστώσεως δέν χορηγεῖται ἀπό κρατικούς πόρους ἀλλά ἀπό πόρους κοινοτικούς, ἐφ' ὅσον ἡ μή καταβληθεῖσα εἰσφορά ἀποτελεῖ κοινοτικό πόρο. Εἶναι ἀκριβές ὅτι ἡ ἔννοια τῆς «ἐνισχύσεως πού χορηγεῖται ἀπό κρατικούς πόρους» εἶναι εὐρυτέρα τῆς ἐννοίας «κρατική ἐνίσχυση». Εἶναι ὅμως ἐπίσης ἀκριβές ὅτι καί ἡ ἔννοια αὐτή προϋποθέτει ὅτι οἱ πόροι, ἐκ τῶν ὁποίων χορηγεῖται ἡ ἐνίσχυση, προέρχονται ἀπό τό κράτος μέλος. Ἡ ἐσφαλμένη, ἐπομένως, ἐφαρμογή τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, ὑπό μορφή ὑποτιθεμένης ἐσφαλμένης κατανομῆς μιᾶς κοινοτικῆς ποσοστώσεως, δέν δύναται νά ἐκτιμηθεῖ παρά ὑπό τό πρῖσμα τῆς παραβάσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγω δικαίου, χωρίς νά δύναται, ἀντιθέτως, σέ καμία περίπτωση, νά θεωρηθεῖ ὡς κρατική ἐνίσχυση ἤ ὡς ἐνίσχυση χορηγουμένη ἀπό κρατικούς πόρους. Ἂν γίνει δεκτή μιά διαφορετική ἀντίληψη, ἡ Ἐπιτροπή θά δύναται νά διώκει τίς παραβάσεις τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου πού διαπράττουν τά κράτη μέλη καί οἱ ὁποῖες συνίστανται στήν μή εἴσπραξη τῶν προβλεπομένων ἀπό τό κοινοτικό δίκαιο δασμῶν, ἤ στήν ἐσφαλμένη χορήγηση τῶν προβλεπομένων ἀπό τό ἐν λόγω δίκαιο συνεισφορῶν, ὄχι μόνο δυνάμει τοῦ ἄρθρου 169, ἀλλά ἐπίσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 93 τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Αὐτό, ὅμως, ἀποκλείεται τελείως.

Ἡ Ἐπιτροπή προτείνει, συνεπῶς, νά δοθεῖ στό ἐρώτημα ἡ ἀπάντηση ὅτι τά μέτρα πού

λαμβάνει ένα κράτος μέλος καί τά όποῖα περιορίζονται στήν άπλή κατανομή μιᾶς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως δέν συνιστοῦν ένίσχυση χορηγουμένη άπό τό κράτος ἤ άπό κρατικούς πόρους κατά τήν ἔννοια τῶν ἄρθρων 92 ἕως 94 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

δ) Ἐπί τοῦ τετάρτου ἐρωτήματος

Οἱ *ἐπιχειρήσεις Gedelfi καί Trawako* θεωροῦν ὅτι ὅποιος ἀγοράζει 6όειο κρέας σ' ένα κράτος μέλος γιά νά τό μεταπωλήσει κατόπιν σέ μία τρίτη χώρα δέν δύναται νά θεωρηθεῖ ὡς «ένδιαφερόμενος ἐπιχειρηματίας» κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79. Τό συμπέρασμα αὐτό τό στηρίζουν ἐπί τῶν ἰδίων ἐπιχειρημάτων πού ἀνέπτυξαν ἀναφορικῶς μέ τά τρία πρῶτα ἐρωτήματα. Κατά τήν γνώμη τους ἡ συμμετοχή τῶν ἐξαγωγέων 6οείου κρέατος στήν κατανομή τῆς ποσοστώσεως ἀντίκειται στήν ἀρχή τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, ἐφ' ὅσον συνεπάγεται τήν χορήγηση ένός εἴδους «συμπληρωματικῆς» ἐπιστροφῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἀσυμβίβαστη πρός τήν ἀρχή τῆς ἐνιαίας ἐπιστροφῆς γιά ὅλη τήν Κοινότητα καί δύναται νά προκαλέσει διαταραχή τῆς ἀγορᾶς καί τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἡ Gedelfi δέχεται, ἰδίως, ὅτι ἡ ἔκφραση «ἐπιχειρηματίας» πού περιέχεται στό ἄρθρο 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 εἶναι εὐρυτέρα τῆς ἐννοίας «εἰσαγωγεύς» πού ἐχρησιμοποιεῖτο στούς προγενεστέρους κανονισμούς, ἀμφισβητεῖ ὅμως ἄν τό γεγονός αὐτό δύναται νά δικαιολογήσει τήν νέα γερμανική κανονιστική ρύθμιση.

Ἡ *ἐπιχείρηση Will* ἐπίσης θεωρεῖ ὅτι στό τελευταῖο ἐρώτημα πρέπει νά δοθεῖ ἀπάντηση ἀρνητική. Κατά τήν γνώμη της, ἡ ἔκφραση «ἐπιχειρηματίας» ἔχει ὁπωσδήποτε μία πολύ εὐρεῖα ἔννοια, ἡ ὁποία ὅμως περιορίζεται σημαντικῶς λόγω τῆς προσθήκης τοῦ ἐπιθέτου «ἐνδιαφερόμενος». Πράγματι, τό ἄνοιγμα τῆς ποσοστώσεως δύναται νά ἐνδιαφέρει μόνο τούς ἐπιχειρηματίες πού «ἐνδιαφέρονται γιά τήν εἰσαγωγή κατεψυγμένου 6οείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν»· ὁ ὅρος «ἐνδιαφερόμενος» [γαλλικά: «intéressé»] πρέπει νά νοηθεῖ ὡς «ἐνδιαφερόμενος γιά ἐξαγωγή».

Τά κριτήρια κατανομῆς πού καθορίζουν οἱ διάφορες ἐθνικές νομοθεσίες ὡς πρός τό μερίδιο τῆς ποσοστώσεως πού ἀναλογεῖ σέ κάθε κράτος μέλος, ἔχουν σκοπό νά καθορίσουν τό ἐνδιαφέρον αὐτό γιά εἰσαγωγή. Αὐτό δύναται νά γίνει μέ τρεῖς τρόπους:

α) σύμφωνα μέ τίς εἰσαγωγές 6οείου κρέατος πού εἶχαν πραγματοποιηθεῖ κατά τό παρελθόν·

6) σύμφωνα μέ τήν κατανάλωση τοῦ εἰσαχθέντος 6οείου κρέατος κατά κατηγορίες καταναλωτῶν·

γ) διά τοῦ συνδυασμοῦ τῶν δύο ἀνωτέρω κριτηρίων.

Τά κριτήρια αὐτά, τά ὁποῖα ἔχουν γίνει ἀποδεκτά καί τά τρία ἀπό τήν νομολογία τοῦ Δικαστηρίου, προϋποθέτουν ὁπωσδήποτε τήν υἱοθέτηση κριτηρίων κατανομῆς πού νά ἔχουν ἀντικειμενική σχέση μέ τήν εἰσαγωγή κατεψυγμένου 6οείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν.

Ἀντιθέτως, τά κριτήρια πού υἱοθέτησε ἡ γερμανική κανονιστική ρύθμιση δέν λαμβάνουν ὑπ' ὄψη τούς «ἐνδιαφερομένους ἐπιχειρηματίες» κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79. Τό γερμανικό σύστημα δύναται, συνεπῶς, κατά μέγα μέρος, νά ἐμποδίσει τήν ἐλεύθερη συμμετοχή στήν ποσόστωση ἐπιχειρηματιῶν πού πράγματι ἐνδιαφέρονται. Ἡ ὕπαρξη, πράγματι, ἐνδιαφέροντος γιά *εἰσαγωγή* δέν δύναται νά ἀποδειχθεῖ οὔτε 6άσει τῶν προηγουμένων *ἐξαγωγῶν,* οὔτε ἀπό τήν συμμετοχή στό *ἐνδοκοινοτικό ἐμπόριο,* οὔτε ἀπό προηγούμενες ἀγορές ἀπό τόν ὀργανισμό παρεμβάσεως. Στήν πραγματικότητα, τό νέο γερμανικό σύστημα, δημιουργεῖ τεχνητές ἀνάγκες εἰσαγωγῶν σέ ἐπιχειρηματίες, οἱ ὁποῖοι δέν εἶχαν ποτέ τέτοια ἀνάγκη καί, τελικῶς, δέν λαμβάνει ὑπ' ὄψη τούς πραγματικούς ἐνδιαφερομένους προτιμώντας, κατά τρόπο αὐθαίρετο, ἄλλους ἐπιχειρηματίες.

Ἡ *κυβέρνηση τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας* θεωρεῖ ὅτι ἡ ἔννοια «ἐνδιαφερόμενοι ἐπιχειρηματίες» δύναται

νά περιλάβει έπίσης όσους έξάγουν βόειο κρέας πρός τρίτες χώρες. Είναι, βεβαίως, άληθές ότι δύναται νά διατρέξει κίνδυνο τό ένιαῖο τῆς έπιστροφῆς λόγω έξαγωγῆς στήν περίπτωση πού θά χορηγηθεῖ στούς έξαγωγεῖς βοείου κρέατος, έπιπλέον τῆς έπιστροφῆς, τό πλεονέκτημα νά είσάγουν βόειο κρέας ύπό εύνοϊκό καθεστώς άπό άπόψεως είσφορῶν, αύτό, ὅμως, προκύπτει, στήν προκειμένη περίπτωση, άπό τό ότι ή όργάνωση άγορᾶς καί ή δασμολογική ποσόστωση GATT άποτελοῦν δύο αύτοτελῶς πλήρεις ρυθμίσεις μέ άντιστοίχως είδικούς, άνεξαρτήτους μεταξύ των στόχους, καί μέ, συνεπῶς, διαφορετικά νόμιμα έρείσματα.

Έξ ἄλλου, οί έξαγωγεῖς είναι έπίσης έμπορευόμενοι καί οί ύπηρεσίες τους άποτελοῦν μέρος τῆς «άγορᾶς», ὅπως άκριβῶς καί οί είσαγωγές, δύνανται δέ, άκριβῶς ὅπως καί οί είσαγωγεῖς κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν, νά θεωρηθοῦν «ένδιαφερόμενοι έπιχειρηματίες», ύπό τήν εύρυτέρα ἔννοια πού ἔχει προσδώσει στόν ὅρο αύτό ή νομολογία τοῦ Δικαστηρίου.

Έκ τῶν άνωτέρω συνάγεται ότι στήν κατηγορία τῶν «ένδιαφερομένων έπιχειρηματιῶν» δύνανται νά περιληφθοῦν ὅλες οί έπιχειρήσεις πού άσχολοῦνται μέ τό έμπόριο τοῦ κρέατος καί, έπομένως, δικαιολογημένως ένδιαφέρονται γιά τήν είσαγωγή κρέατος, άνεξαρτήτως τοῦ ἄν άναπτύσσουν τήν δραστηριότητά τους στό έσωτερικό έμπόριο τῆς ΕΟΚ, στίς είσαγωγές ἤ έξαγωγές πού προορίζονται ἤ προέρχονται άπό τρίτες χῶρες ἤ ἄν συναλλάσσονται μέ τόν όργανισμό παρεμβάσεως.

Ή *Έπιτροπή* ύποστηρίζει ότι δέν άντιβαίνει πρός τό κοινοτικό δίκαιο τό νά περιληφθοῦν οί έξαγωγεῖς κρέατος μεταξύ έκείνων πού μετέχουν στήν κατανομή τοῦ γερμανικοῦ μεριδίου τῆς ποσοστώσεως GATT, τόσο ὡς πρός τίς έπιχειρήσεις πού έξάγουν πρός τρίτες χῶρες, ὅσο καί ὡς πρός τίς έξαγωγές πρός ἄλλα κράτη μέλη τῆς Κοινότητος.

Πράγματι, σκοπός τοῦ νέου γερμανικοῦ συστήματος είναι ή διεύρυνση τοῦ κύκλου έκείνων πού μετέχουν στήν ποσόστωση καί ή άποφυγή περιορισμοῦ τοῦ οίκονομικοῦ πλεονεκτήματος σέ μικρό άριθμό είσαγωγέων βοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν, πράγμα πού δέν άντίκειται οὔτε πρός τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79, οὔτε πρός ἄλλες διατάξεις τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου. Πράγματι, ή εύρύτερη κατανομή τῶν πλεονεκτημάτων πού άπορρέουν άπό τήν συμμετοχή στήν ποσόστωση, μᾶλλον εύνοεῖ τήν διασφάλιση ἴσων συνθηκῶν άνταγωνισμοῦ, παρά νοθεύει τόν άνταγωνισμό έντός τῆς κοινῆς άγορᾶς ἤ έκτός αὐτῆς.

Κατά συνέπεια, ή Έπιτροπή προτείνει νά δοθεῖ στό τέταρτο έρώτημα ή έξῆς άπάντηση:

«Τό γεγονός ότι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει έπίσης ὑπ' ὄψη του, σέ περιορισμένη κλίμακα, τίς είσαγωγές ἤ έξαγωγές βοείου κρέατος πρός ἄλλα κράτη μέλη καί τίς πρός τρίτες χῶρες έξαγωγές, κατά τήν κατανομή τοῦ μεριδίου του άπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο βόειο κρέας, δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου.»

III — Προφορική διαδικασία

Ή έπιχείρηση Will, έκπροσωπουμένη άπό τόν δικηγόρο Άμβούργου Hans E. Heyn, ή έπιχείρηση Trawako, έκπροσωπουμένη άπό τόν δικηγόρο Άμβούργου Klaus Landry, ή έπιχείρηση Gedelfi, έκπροσωπουμένη άπό τόν δικηγόρο Κολωνίας Dietrich Ehle, τό Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (Όμοσπονδιακό Ἵδρυμα Όργανώσεως Γεωργικῶν Άγορῶν), έκπροσωπούμενο άπό τόν Günter Drexelius, καί ή Έπιτροπή τῶν Εύρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, έκπροσωπουμένη άπό τόν Jörn Sack, άνέπτυξαν προφορικῶς τίς παρατηρήσεις τους καί άπήντησαν στά έρωτήματα πού τούς ἔθεσε τό Δικαστήριο στήν συνεδρίαση τῆς 21ης Μαΐου 1982.

Ό γενικός είσαγγελεύς άνέπτυξε τίς προτάσεις του στήν συνεδρίαση τῆς 9ης Ἰουνίου 1982.

Σκεπτικό

1 Μέ τρεῖς διατάξεις τῆς 25ης Ἰουνίου 1981, πού περιῆλθαν στό Δικαστήριο στίς 20 Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἔτους, τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof ὑπέβαλε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ὁρισμένα προδικαστικά ἐρωτήματα ὡς πρός τήν ἑρμηνεία τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1979, περί ἀνοίγματος, κατανομῆς καί τρόπου διαχειρίσεως μιᾶς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά κατεψυγμένο 6όειο κρέας τῆς διακρίσεως 02.01 A II 6) τοῦ κοινοῦ δασμολογίου (ABl. L 336, σ. 3) καί τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουνίου 1968, περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τοῦ 6οείου κρέατος (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 03/003, σ. 72). Δεδομένου ὅτι τά ἐρωτήματα εἶχαν διατυπωθεῖ κατά τόν ἴδιο τρόπο στίς τρεῖς διατάξεις περί παραπομπῆς, τό Δικαστήριο, μέ διάταξη τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1981, ἀποφάσισε νά ἑνώσει τίς τρεῖς ὑποθέσεις πρός διευκόλυνση τῆς διαδικασίας καί πρός ἔκδοση κοινῆς ἀποφάσεως.

2 Τά ἐρωτήματα αὐτά ἀνέκυψαν στό πλαίσιο τριῶν διαφορῶν μεταξύ τοῦ Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (Ὁμοσπονδιακοῦ Ἱδρύματος Ὀργανώσεως Γεωργικῶν Ἀγορῶν) καί τριῶν γερμανικῶν ἐπιχειρήσεων πού εἰσάγουν κατεψυγμένο 6όειο κρέας ἀπό τρίτες χῶρες.

3 Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) 2956/79 ἄνοιξε κοινοτική δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο 6όειο κρέας χωρίς ὀστά συνολικοῦ ὕψους 50 000 τόνων, γιά τό ἔτος 1980. Μέ τό ἄρθρο 2, κατανέμεται ἡ ποσότης αὐτή μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν, ἡ δέ Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας λαμβάνει μερίδιο 9 660 τόνων.

4 Στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ἐνῶ σύμφωνα μέ τήν ἰσχύουσα, μέχρι τό 1979, νομοθεσία ἡ συμμετοχή στά ἐθνικά ποσοστιαῖα μερίδια τῶν προβλεπομένων ἀπό κοινοτικούς κανονισμούς ποσοστώσεων ἐπεφυλάσσετο σχεδόν ἀποκλειστικῶς στούς συνήθεις εἰσαγωγεῖς 6οείου κρέατος καταγωγῆς τρίτων χωρῶν, ἕνα νέο σύστημα πού ἐθεσπίσθη μέ κανονιστική ἀπόφαση τοῦ ὑπουργοῦ οἰκονομικῶν, τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1979, προέβλεπε γιά τό 1980:

α) ὅτι ἕνα πρῶτο μέρος τοῦ γερμανικοῦ ποσοστιαίου μεριδίου, ἴσο μέ τό 75 % τῆς συνολικῆς ποσότητος, κατανέμεται μεταξύ τῶν ἐπιχειρηματιῶν, σύμφωνα μέ τίς πραγματοποιηθεῖσες εἰσαγωγές, ἐκ τοῦ ὁποίου 85 % προορίζεται γιά τούς εἰσαγωγεῖς κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν καί 15 % γιά τούς εἰσαγωγεῖς κρέατος ἀπό τήν Κοινότητα·

6) ὅτι ἕνα δεύτερο μέρος, ἴσο μέ τό 15 % τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ κατανέμεται σύμφωνα μέ τίς πραγματοποιηθεῖσες ἐξαγωγές, τόσο ἐντός, ὅσο καί ἐκτός τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς·

γ) ὅτι τό ὑπόλοιπο μέρος, δηλαδή τό 10 % τῆς συνολικῆς ποσότητος τοῦ γερμανικοῦ ποσοστιαίου μεριδίου, κατανέμεται σύμφωνα μέ τίς πραγματοποιηθεῖσες ἀγορές βοείου κρέατος ἀπό τόν γερμανικό ὀργανισμό παρεμβάσεως·

δ) ὅτι ὡς ἔτη ἀναφορᾶς, λαμβάνονται σέ ὅλες τίς περιπτώσεις τά ἔτη 1977, 1978 καί 1979.

Οἱ ἐπιχειρήσεις Will, Trawako καί Gedelfi, οἱ ὁποῖες ὡς συνήθεις εἰσαγωγεῖς κατεψυγμένου βοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν εἶχαν μετάσχει κατά τά προηγούμενα ἔτη στήν κατανομή τοῦ γερμανικοῦ μεριδίου τῆς ποσοστώσεως, ὑπέστησαν μείωση τοῦ μέρους πού τούς ἀναλογοῦσε μετά τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τοῦ νέου συστήματος ἐπειδή ηὐξήθη ὁ ἀριθμός τῶν συμμετεχόντων στήν ἐν λόγω κατανομή. Καί οἱ τρεῖς ἀνωτέρω ἐπιχειρήσεις θεωρώντας ὅτι τό νέο αὐτό σύστημα δέν ἦταν σύμφωνο πρός τό κοινοτικό δίκαιο, ἤσκησαν προσφυγή ἐνώπιον τοῦ Verwaltungsgericht τῆς Φραγκφούρτης ἐπί τοῦ Μάϊν, μέ τήν ὁποία ἐζήτουν τή χορήγηση ἀδειῶν εἰσαγωγῆς στό πλαίσιο τῆς ποσοστώσεως γιά ποσότητα μεγαλύτερη ἐκείνης πού τούς εἶχε χορηγηθεῖ. Τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤσκησαν ἔφεση μετά τήν ἀπόρριψη τῶν προσφυγῶν σέ πρῶτο βαθμό, ὑπέβαλε στό Δικαστήριο τά ἀκόλουθα προδικαστικά ἐρωτήματα:

«1. Τό ἄρθρο 3, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1979, περί ἀνοίγματος, κατανομῆς καί τρόπου διαχειρίσεως κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά τό κατεψυγμένο βόειο κρέας τῆς διακρίσεως 02.01 A II 6) τοῦ κοινοῦ δασμολογίου (ἔτος 1980 ABl. L 336 τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1979, σ. 3) πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό τήν ἔννοια ὅτι μέ τήν ἐφαρμογή του αἴρεται ἡ ἴση μεταχείριση τῶν ἐπιχειρηματιῶν πού εἶναι ἐγκατεστημένοι στά διάφορα κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, καθ' ὅσον πρόκειται γιά τήν κατανομή ἀπό τά διάφορα κράτη μέλη τῶν μεριδίων τους τῆς συνολικῆς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά τό ἔτος 1980 τοῦ κατεψυγμένου βοείου κρέατος;

2. Τό ἄρθρο 7, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουνίου 1968, περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τοῦ βοείου κρέατος (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 03/003, σ. 72) πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἐπιβάλλεται νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ γενική ἴση μεταχείριση ὅλων ὅσων ἀγοράζουν προϊόντα ἀπό τόν ἐθνικό ὀργανισμό παρεμβάσεως μέχρι τῆς περατώσεως κάθε ἐμπορικῆς πράξεως; Ἤ μήπως ἡ διάταξη αὐτή ἐπιτρέπει νά παρέχονται ἐκ τῶν ὑστέρων, σ' ἕνα κράτος μέλος, στούς ἀγοραστές προϊόντων ἀπό παρέμβαση, μέσω συμμετοχῆς σέ μιά κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, ὀφέλη τά ὁποῖα δέν παρέχονται στούς ἀγοραστές αὐτούς σέ ἄλλα κράτη μέλη;

3. Όταν ιδίως πρόκειται γιά ενίσχυση πού χορηγεῖται ἀπό κρατικούς πόρους, συμβιβάζεται μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79 ἡ παροχή μεριδίου ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση τοῦ ἔτους 1980, γιά τό βόειο κρέας στούς γερμανούς εἰσαγωγεῖς πού εἰσήγαγαν βόειο κρέας ἀπό κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, καθώς καί στούς γερμανούς ἐξαγωγεῖς, ἰδίως ἐκείνους πού ἐξήγαγαν βόειο κρέας σέ κράτη μέλη τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων;

4. "Ἐνδιαφερόμενος ἐπιχειρηματίας" κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 εἶναι ἐπίσης καί ἐκεῖνος πού ἀγοράζει βόειο κρέας σ' ἕνα κράτος μέλος καί τό μεταπωλεῖ ἐν συνεχεία στό ἐξωτερικό;»

Ἐπί τοῦ πρώτου ἐρωτήματος

6 Μέ τό πρῶτο ἐρώτημα, ἐρωτᾶται ἄν τό ἄρθρο 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 διά τῆς ἐπιβολῆς στά κράτη μέλη τῆς ὑποχρεώσεως νά διασφαλίζουν τήν ἐλεύθερη συμμετοχή στά ποσοστιαῖα μερίδια πού τούς παραχωροῦνται μόνον τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν «πού εἶναι ἐγκατεστημένοι στό ἔδαφός τους», αἴρει τήν ἴση μεταχείριση τῶν ἐγκατεστημένων σέ διάφορα κράτη μέλη τῆς Κοινότητος ἐπιχειρηματιῶν, ἐφ' ὅσον διακρίνει μεταξύ ἐπιχειρηματιῶν, πού εἶναι ἐγκατεστημένοι σ' ἕνα κράτος μέλος καί δύνανται νά μετάσχουν στό μερίδιο τῆς ποσοστώσεως πού ἔχει παραχωρηθεῖ στό κράτος αὐτό, καί ἐκείνων πού εἶναι ἐγκατεστημένοι σέ ἄλλα κράτη μέλη καί δέν δύνανται νά μετάσχουν στήν κατανομή αὐτή.

7 Τό ἄρθρο 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79, ὁρίζει ὅτι «τά κράτη μέλη θεσπίζουν τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά νά ἐξασφαλίσουν σέ ὅλους τούς ἐνδιαφερομένους ἐπιχειρηματίες πού εἶναι ἐγκατεστημένοι στό ἔδαφός τους τήν ἐλεύθερη συμμετοχή στά ποσοστιαῖα μερίδια (τῆς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά τό βόειο κρέας) πού τούς ἔχουν παραχωρηθεῖ». Στήν τετάρτη αἰτιολογική σκέψη τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ διευκρινίζεται ὅτι στήν περίπτωση δασμολογικῆς ποσοστώσεως μικρῆς σχετικῶς ποσότητος, εἶναι δυνατό, χωρίς νά ἀλλοιώνεται ὁ κοινοτικός της χαρακτήρας, νά προβλεφθεῖ μία καί μόνο κατανομή μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν καί νά «ἀφεθεῖ στά κράτη μέλη ἡ ἐπιλογή τοῦ συστήματος διαχειρίσεως τῶν ποσοστιαίων μεριδίων τους κατά τρόπο πού νά διασφαλίζεται ὀρθή, ἀπό οἰκονομικῆς ἀπόψεως, κατανομή».

8 Πρέπει νά λεχθεῖ, κατ' ἀρχάς, ὅτι τό 1962 ἡ Κοινότης ἀνέλαβε, στό πλαίσιο τῆς γενικῆς συμφωνίας περί δασμῶν καί ἐμπορίου (GATT), τήν ὑποχρέωση νά

ἀνοίγει ἐτησίως κοινοτική δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο βόειο κρέας προελεύσεως τρίτων χωρῶν, ἡ ὁποία ἀπό τό 1980, καθορίσθη σέ 50 000 τόνους. Οἱ ἐν λόγω ποσοστώσεις, ἀνοίγονται ἐτησίως μέ κανονισμούς τοῦ Συμβουλίου οἱ ὁποῖοι καθορίζουν τήν μεταξύ τῶν κρατῶν μελῶν κατανομή καί ἀφήνουν, μέ σχεδόν παρόμοια διατύπωση, στίς ἀρχές τῶν κρατῶν μελῶν τή διαχείριση τῶν χορηγηθέντων ποσοστιαίων μεριδίων.

9 Στίς ἀποφάσεις του τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1973 (Grosoli, 131/73, Slg. 1973, σ. 1555) καί τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1980 (Grosoli, 35/79, Slg. 1980, σ. 177), τό Δικαστήριο εἶχε ἤδη τήν εὐκαιρία νά τονίσει ὅτι ἡ διαχείριση τῶν ποσοστιαίων μεριδίων ἀφήνεται στά κράτη μέλη, ὥστε να προβοῦν στήν κατανομή σύμφωνα μέ τούς δικούς τους διοικητικούς κανόνες, ὅτι ὅμως ἡ παραπομπή στούς κανόνες αὐτούς, ἡ ὁποία γίνεται μέ τούς ἀνωτέρω κανονισμούς, δέν πρέπει νά ἐκληφθεῖ ὡς ὑπερβαίνουσα τό πλαίσιο τῶν τεχνικῶν καί διαδικαστικῶν κανόνων πού σκοπός τους εἶναι νά διασφαλίσουν τήν τήρηση τοῦ συνολικοῦ ὕψους τῆς ποσοστώσεως καί τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν δικαιούχων.

10 Ἡ ἑρμηνεία αὐτή, ἡ ὁποία καθορίζει τά ὅρια τῆς ἐξουσίας τῶν κρατῶν μελῶν νά λαμβάνουν μέτρα διαχειρίσεως, ἰσχύει ἐπίσης καί γιά τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79 ὁ ὁποῖος ἀνοίγει τήν δασμολογική ποσόστωση γιά τό ἔτος 1980 συμπεριλαμβανομένων τῶν συνήθων διατάξεων περί διαχειρίσεως τῶν ποσοστιαίων μεριδίων ἀπό τά κράτη μέλη.

11 Ἐπ' αὐτῆς, λοιπόν, τῆς βάσεως πρέπει νά στηριχθεῖ ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα τοῦ Hessischer Verwaltungsgerichtshof. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἕνα κράτος μέλος ὑπερβαίνει τό πλαίσιο τῆς ἐξουσίας του διαχειρίσεως τῶν ποσοστώσεων ὅταν θεσπίζει προϋποθέσεις χρησιμοποιήσεως τοῦ μεριδίου του, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται σέ στόχους οἰκονομικῆς πολιτικῆς πού δέν προβλέπονται ἀπό τίς διατάξεις πού ἐθέσπισε ἡ Κοινότης· οὔτε ὅμως τό γράμμα, οὔτε οἱ στόχοι τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79, οὔτε ἀκόμη ὁ κοινοτικός χαρακτήρας τῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως ἐμποδίζουν ἕνα κράτος μέλος νά ρυθμίσει στό πλαίσιο τῆς ἐξουσίας διαχειρίσεως πού διαθέτει, τή συμμετοχή τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν στό ποσοστιαῖο μερίδιο πού τοῦ ἔχει χορηγηθεῖ. Στό πλαίσιο μιᾶς ὀρθολογικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ τοῦ ποσοστιαίου μεριδίου δυνατόν νά ἀποδειχθεῖ λυσιτελές ἤ ἀκόμη ἀναγκαῖο, ὑπό τίς εἰδικές συνθῆκες τῆς ἀγορᾶς τοῦ κατεψυγμένου βοείου κρέατος σ' ἕνα κράτος μέλος, νά καθορισθοῦν οἱ διάφορες κατηγορίες τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν καί νά ὁρισθεῖ ἐκ τῶν προτέρων ἡ συνολική ποσότης πού δύναται νά ἀπορροφήσει κάθε μία ἀπό τίς κατηγορίες αὐτές.

12 Ένα τέτοιο σύστημα διαχειρίσεως, όπως διευκρίνισε τό Δικαστήριο στήν προαναφερθεῖσα ἀπόφασή του τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1980, δέν ὑπερβαίνει τήν ἐξουσία πού ἔχει μεταβιβασθεῖ στό ἐνδιαφερόμενο κράτος μέλος, ἐφ' ὅσον δέν ἐμποδίζει ὁρισμένους ἀπό τούς ἐνδιαφερομένους ἐπιχειρηματίες νά συμμετέχουν στό ποσοστιαῖο μερίδιο πού ἔχει χορηγηθεῖ στό ἐν λόγω κράτος, οἱ δέ διάφορες κατηγορίες ἐπιχειρηματιῶν καί οἱ συνολικές ποσότητες πού οἱ κατηγορίες αὐτές δύνανται νά ἀπορροφήσουν δέν ὁρίζονται κατά τρόπο αὐθαίρετο. Γιά νά τηρήσει τίς προϋποθέσεις αὐτές ἕνα κράτος μέλος δυνατόν νά ὑποχρεωθεῖ νά προσφύγει σέ πλῆθος κριτηρίων.

13 Τά κριτήρια αὐτά, σκοπός τῶν ὁποίων εἶναι νά διασφαλίσουν μία «ἀπό οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ὀρθή κατανομή» δυνατόν νά διαφέρουν ἀπό τό ἕνα κράτος στό ἄλλο, ἀνάλογα μέ τήν οἰκονομική κατάσταση τοῦ κάθε κράτους. Ἀπό τά ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἡ ἀπαγόρευση κάθε διακρίσεως μεταξύ τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῆς Κοινότητος, ἡ ὁποία δέν ἐφαρμόζεται παρά σέ παρόμοιες καταστάσεις, ἀφορᾶ στήν προκειμένη περίπτωση ἀποκλειστικά τούς ἐνδιαφερομένους ἐπιχειρηματίες πού «εἶναι ἐγκατεστημένοι» στό ἔδαφος τοῦ κράτους μέλους πού ἔχει ἐπιλέξει αὐτό τό σύστημα διαχειρίσεως.

14 Συνεπῶς, στό πρῶτο ἐρώτημα προσήκει ἡ ἀπάντηση ὅτι τό ἄρθρο 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό τήν ἔννοια ὅτι τό σύστημα διαχειρίσεως ἑνός ἐθνικοῦ μεριδίου μιᾶς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά κατεψυγμένο βόειο κρέας, τό ὁποῖο στηρίζεται σέ πλῆθος κριτηρίων γιά τόν καθορισμό τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν, δέν θίγει τήν ἴση μεταχείριση τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρηματιῶν, ἐφ' ὅσον τό σύστημα αὐτό ἐφαρμόζεται ἀπό τά ἐνδιαφερόμενα κράτη «σ' ὅλους τούς ἐγκατεστημένους στό ἔδαφός τους ἐπιχειρηματίες».

Ἐπί τοῦ δευτέρου ἐρωτήματος

15 Τό ἄρθρο 7, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουνίου 1968, στό ὁποῖο ἀναφέρεται τό δεύτερο ἐρώτημα πού ὑπέβαλε τό ἐθνικό δικαστήριο, ὁρίζει ὅτι «ἡ διάθεση τῶν προϊόντων πού ἀγοράζονται ἀπό τούς ὀργανισμούς παρεμβάσεως ... γίνεται μέ τέτοιους ὅρους, ὥστε νά ἀποφεύγεται κάθε διαταραχή τῆς ἀγορᾶς, καθώς καί νά ἐξασφαλίζεται ἡ ἰσότητα προσβάσεως στά ἐμπορεύματα καί ἡ ἰσότητα στή μεταχείριση τῶν ἀγοραστῶν». Οἱ προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη, ὑποστηρίζουν ὅτι τό νέο σύστημα πού ἐθέσπισε ἡ Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας γιά τήν κατανομή τοῦ μερι-

δίου τῆς κοινοτικῆς ποσοστώσεως πού τῆς ἐχορηγήθη, ἀντίκειται στήν ἀνωτέρω διάταξη ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπει νά συμμετάσχουν στήν κατανομή τῆς ποσοστώσεως — κατ' ἀναλογία 10 % τῆς συνολικῆς ποσότητος — οἱ ἀγοραστές κρέατος ἐκ τῶν ἀποθεμάτων τῶν ὀργανισμῶν παρεμβάσεως καί εἰδικότερα ὅσοι ἀγοράζουν ἀπό τόν γερμανικό ὀργανισμό παρεμβάσεως.

16 Οἱ προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη ὑποστηρίζουν πρῶτον ὅτι τό σύστημα αὐτό προκαλεῖ διαταραχή τῆς ἀγορᾶς λόγω τοῦ ὅτι οἱ ἐγκατεστημένες στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες ἀγόρασαν κρέας ἀπό τά ἀποθέματα παρεμβάσεως ἀποκομίζουν χρηματικά ὀφέλη ἀπό τή συμμετοχή τους στή δασμολογική ποσόστωση, ἐνῶ κάθε ἄλλη ἐπιχείρηση, ἐγκατεστημένη στό ἔδαφος ἄλλου κράτους μέλους ἀποκλείεται ἀπό τά ὀφέλη αὐτά.

17 Τό ἐπιχείρημα αὐτό δέν δύναται νά γίνει δεκτό. Πράγματι, ἡ γερμανική κανονιστική ρύθμιση περί κατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ μεριδίου τῆς ποσοστώσεως δέν ἐπιφέρει διαταραχή τῆς ἀγορᾶς. Ἀντιθέτως, διευρύνουσα τόν ἀριθμό ἐκείνων πού συμμετέχουν στήν ποσόστωση, ἀποτρέπει τή δημιουργία προνομιακῶν καταστάσεων, οἱ ὁποῖες ἀκριβῶς δύνανται νά ἐπιφέρουν διαταραχή τῆς ἀγορᾶς. Ἐπίσης αὐτή ἡ ἴδια ἡ συμμετοχή στά ἐμπορεύματα παρεμβάσεως δέν θίγεται. Ὡς πρός τό περαιτέρω ὄφελος πού δύναται νά ἀποκομίσει ὁ ἐγκατεστημένος στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ἀγοραστής ἀπό τήν συμμετοχή του στήν ποσόστωση, σέ σχέση μέ τούς ἐγκατεστημένους ἀλλοῦ ἀνταγωνιστές του, πρόκειται καί σ' αὐτή ἀκόμη τήν περίπτωση γιά ἀναγκαία συνέπεια τῆς διαρθρώσεως τοῦ συστήματος, ἡ ὁποία ἄλλωστε ἀντισταθμίζεται ἀπό ἄλλα ὀφέλη, πού δυνατόν νά ἀποκομίζουν οἱ ἐπιχειρηματίες πού ἔχουν τήν ἕδρα τους σέ ἄλλα κράτη μέλη ἀπό τά συστήματα κατανομῆς πού αὐτά ἔχουν θεσπίσει.

18 Οἱ προσφεύγουσες στήν κυρία δίκη ἰσχυρίζονται περαιτέρω, ὅτι ἡ γερμανική ρύθμιση συνιστᾶ παραβίαση τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ἐπιχειρηματιῶν τῆς Κοινότητος, ἐφ' ὅσον ἡ συμμετοχή στή δασμολογική ποσόστωση συνδέεται μόνο μέ ἀγορές ἀπό τόν γερμανικό ὀργανισμό παρεμβάσεως.

19 Σχετικῶς πρός τά ἀνωτέρω πρέπει νά παρατηρηθεῖ ὅτι στίς ἀγορές ἤ πωλήσεις τῶν ὀργανισμῶν παρεμβάσεως βοείου κρέατος, πρέπει, σύμφωνα μέ τό κοινοτικό δίκαιο, νά δύνανται νά μετάσχουν ὅλοι οἱ ἐπιχειρηματίες τῆς Κοινότητος. Εἶναι λοιπόν ἀπαράδεκτο νά συνδέεται ἕνα οἰκονομικό ὄφελος πού ἀπορρέει ἀπό μία κοινοτική ποσόστωση μέ τίς ἀγορές ἀπό ἕνα συγκεκριμένο ὀργανισμό παρεμβάσεως, ὅπως, στήν προκειμένη περίπτωση, ἀπό τό γερμανικό ὀργανισμό παρεμβάσεως.

20 Πρέπει, συνεπῶς, νά δοθεῖ στό δεύτερο ἐρώτημα ἡ ἀπάντηση ὅτι τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του, σέ περιορισμένη κλίμακα, τίς ἀγορές ὁοείου κρέατος ἀπό τά ἀποθέματα τῶν ὀργανισμῶν παρεμβάσεως, ὡς κριτήριο κατανομῆς τοῦ μεριδίου του ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, δέν συνεπάγεται παράβαση τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68. Ἐν τούτοις, δέν δικαιολογεῖται νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψη μόνο οἱ ἀγορές ἀπό ἕνα συγκεκριμένο ὀργανισμό παρεμβάσεως.

Ἐπί τοῦ τρίτου ἐρωτήματος

21 Μέ τό τρίτο ἐρώτημα, τό ἐθνικό δικαστήριο ἐρωτᾶ οὐσιαστικῶς, ἄν ἡ γερμανική ρύθμιση, ἐπιτρέποντας νά συμμετάσχουν στήν ποσόστωση οἱ γερμανοί εἰσαγωγεῖς πού ἔχουν εἰσαγάγει ὁόειο κρέας ἀπό κράτη μέλη καί οἱ γερμανοί ἐξαγωγεῖς πού ἔχουν ἐξαγάγει ὁόειο κρέας σέ κράτη μέλη, παραβιάζει τίς ἀρχές τῆς κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορῶν, καθώς καί τήν ἀπαγόρευση τῶν κρατικῶν ἐνισχύσεων πού προβλέπουν τά ἄρθρα 92 ἐπ. τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

22 Ἄν καί τό πρόβλημα τοῦ ἄν τό ἐπικρινόμενο σύστημα συμβιβάζεται μέ τήν κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς τοῦ ὁοείου κρέατος θά ἐξετασθεῖ καλύτερα μαζί μέ τό τέταρτο ἐρώτημα πού ὑπέβαλε τό ἐθνικό δικαστήριο, ὡς πρός τή φερομένη παραβίαση τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν κρατικῶν ἐνισχύσεων, πρέπει νά γίνει δεκτό ὅτι οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 μέχρι 94 τῆς συνθήκης ἀφοροῦν «ἐνισχύσεις πού χορηγοῦνται ὑπό ὁποιαδήποτε μορφή ἀπό τά κράτη ἤ μέ κρατικούς πόρους». Τό οἰκονομικό ὄφελος ὅμως πού ἀποκομίζουν οἱ ἐπιχειρηματίες ἀπό τή συμμετοχή τους στήν κατανομή τῆς ποσοστώσεως δέν χορηγεῖται ἀπό κρατικούς πόρους, ἀλλά ἀπό κοινοτικούς πόρους, ἐφ' ὅσον ἡ μή καταβαλλομένη εἰσφορά ἀποτελεῖ μέρος τῶν τελευταίων αὐτῶν πόρων. Εἶναι βεβαίως ἀληθές ὅτι ἡ ἔννοια «ἐνίσχυση πού χορηγεῖται ἀπό κρατικούς πόρους» εἶναι εὐρύτερη ἀπό τήν ἔννοια «κρατική ἐνίσχυση», εἶναι ὅμως ἐπίσης ὀρθό ὅτι ἡ πρώτη ἔννοια προϋποθέτει ὅτι οἱ πόροι, ἀπό τούς ὁποίους χορηγεῖται ἡ ἐνίσχυση, προέρχονται ἀπό τό κράτος μέλος.

23 Ἡ ἐνδεχομένη ἐσφαλμένη ἐφαρμογή τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου, ἔστω καί ὑπό μορφή ἐσφαλμένης κατανομῆς μιᾶς δασμολογικῆς ποσοστώσεως δέν δύναται νά ἐκτιμηθεῖ παρά ὑπό τό πρῖσμα τῆς παραβάσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἐν λόγω δικαίου, χωρίς νά δύναται, ἀντιθέτως, νά θεωρηθεῖ ὡς κρατική ἐνίσχυση ἤ ὡς χορηγουμένη ἀπό κρατικούς πόρους.

24 Στό τρίτο, συνεπῶς, ἐρώτημα προσήκει ἡ ἀπάντηση ὅτι τά μέτρα πού λαμβάνει ἕνα κράτος μέλος καί τά ὁποῖα περιορίζονται στήν ἁπλή κατανομή μιᾶς κοινο-

τικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως, δέν συνιστοῦν ἐνίσχυση χορηγουμένη ἀπό τό κράτος ἤ ἀπό κρατικούς πόρους κατά τήν ἔννοια τῶν ἄρθρων 92 μέχρι 94 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ἐπί τοῦ τετάρτου ἐρωτήματος

25 Μέ τό τέταρτο ἐρώτημα, τό ἐθνικό δικαστήριο ἐρωτᾶ οὐσιαστικῶς, ποιά εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ «ἐνδιαφερομένου ἐπιχειρηματία» πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 3, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 καί ἄν ἡ ἔννοια αὐτή περιλαμβάνει τούς ἐπιχειρηματίες πού συμμετέχουν στό ἐνδοκοινοτικό ἐμπόριο ἤ στίς ἐκτός τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἐξαγωγές.

26 Τό Δικαστήριο ἔχει ἤδη ὑπογραμμίσει στήν προαναφερθεῖσα ἀπόφαση τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1980 ὅτι ὁ ὅρος «ἐνδιαφερόμενοι ἐπιχειρηματίες», ὁ ὁποῖος ἀπαντᾶται σέ ὅλους τούς σχετικούς κοινοτικούς κανονισμούς πού ἀκολούθησαν τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2861/77 «ἔχει εὐρύτερη σημασία ἀπό τήν ἔννοια ἐνδιαφερόμενοι εἰσαγωγεῖς πού ἀναφέρεται στούς προγενεστέρους κανονισμούς», ἄν δέ οἱ συνήθεις εἰσαγωγεῖς κατεψυγμένου βοείου κρέατος δέν δύνανται νά ἀποκλεισθοῦν ἀπό τό ὄφελος τῆς συμμετοχῆς στό ἐθνικό μερίδιο τῆς ποσοστώσεως «δέν εἶναι ἀναγκαστικῶς οἱ μόνοι ἐπιχειρηματίες πού ἐνδιαφέρονται γιά τό εἰσαγόμενο ὑπό πλεονεκτικές προϋποθέσεις κρέας».

27 Πράγματι, κάθε ἐπιχειρηματίας ἔχει συμφέρον συμμετοχῆς στήν κατανομή τῆς ποσοστώσεως, ὅταν πρόκειται νά ἀγοράσει βόειο κρέας εἴτε γιά νά τό μεταπωλήσει ὡς ἔμπορος εἴτε γιά νά τό χρησιμοποιήσει στή μεταποιητική βιομηχανία εἴτε γιά νά τό καταναλώσει εὐθέως. Τό συμφέρον, λοιπόν, στό ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ ἐν λόγω κανόνας, εἶναι συμφέρον ἐνεστός.

28 Ἡ ὕπαρξη βεβαίως προγενεστέρων ἐμπορικῶν σχέσεων ἀποτελεῖ ἀξιόπιστη ἔνδειξη ὅτι ὑφίσταται πράγματι συμφέρον τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐπιχειρηματία καί πρέπει νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη τόσο γιά τή διατήρηση τῶν ὑπαρχόντων ἐμπορικῶν σχέσεων, ὅσο καί γιά τήν ἀποτροπή τῆς ἀπολήξεως τῆς συμμετοχῆς στήν ποσόστωση σέ ἁπλή κερδοσκοπία, δέν δύναται ὅμως νά θεωρηθεῖ ὡς ἀποκλειστική καί ἐπαρκής ἀπόδειξη περί τῆς ὑπάρξεως τοῦ συμφέροντος αὐτοῦ.

29 Ὑπό τήν ἔννοια αὐτή, τό γεγονός ὅτι οἱ ἐξαγωγεῖς κρέατος περιλαμβάνονται σ' αὐτούς πού ἀποκομίζουν ὄφελος ἀπό τήν κατανομή τοῦ γερμανικοῦ μεριδίου τῆς ποσοστώσεως GATT δέν ἀντιβαίνει πρός τό κοινοτικό δίκαιο. Αὐτό ἰσχύει

τόσο ὡς πρός τίς ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες ἐξάγουν πρός τρίτες χῶρες, ὅσο καί ὡς πρός τίς ἐξαγωγές πρός ἄλλα κράτη μέλη τῆς Κοινότητος. Οἱ σκέψεις αὐτές ἰσχύουν καί γιά τούς ἐπιχειρηματίες πού πραγματοποίησαν εἰσαγωγές βοείου κρέατος ἀπό ἄλλα κράτη μέλη.

30 Πράγματι, σκοπός τοῦ νέου γερμανικοῦ συστήματος εἶναι νά διευρύνει τόν κύκλο ἐκείνων πού μετέχουν στήν ποσόστωση καί νά ἀποτρέψει τήν συγκέντρωση τοῦ οἰκονομικοῦ ὀφέλους σέ μόνους τούς εἰσαγωγεῖς βοείου κρέατος προελεύσεως τρίτων χωρῶν, πράγμα πού δέν ἀντιβαίνει οὔτε πρός τόν κανονισμό (ΕΟΚ) 2956/79 οὔτε πρός ἄλλες διατάξεις τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου. Ὁ εὐρύτερος καταμερισμός τῶν ὠφελημάτων πού προκύπτουν ἀπό τή συμμετοχή σέ μία ποσόστωση μᾶλλον εὐνοεῖ τήν παγίωση ἴσων ὅρων ἀνταγωνισμοῦ, παρά νοθεύει τόν ἀνταγωνισμό ἐντός τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς ἤ ἐκτός αὐτῆς.

31 Συνεπῶς, στό τέταρτο ἐρώτημα πρέπει νά δοθεῖ ἡ ἀπάντηση ὅτι τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του τίς εἰσαγωγές ἤ τίς ἐξαγωγές πρός ἄλλα κράτη μέλη καί τίς ἐξαγωγές πρός τρίτες χῶρες ὅταν προβαίνει στήν κατανομή τοῦ μεριδίου του ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο βόειο κρέας δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

32 Τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν ἡ Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, οἱ ὁποῖες κατέθεσαν παρατηρήσεις στό Δικαστήριο, δέν ἀποδίδονται. Δεδομένου ὅτι ἡ παρούσα διαδικασία ἔχει ὡς πρός τούς διαδίκους τῆς κυρίας δίκης τόν χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, πού ἀνέκυψε ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου, σ' αὐτό ἐναπόκειται νά ἀποφανθεῖ ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

κρίνοντας ἐπί τῶν ἐρωτημάτων πού τοῦ ὑπέβαλε τό Hessischer Verwaltungsgerichtshof μέ διατάξεις τῆς 25ης Ἰουνίου 1981, ἀποφαίνεται:

1) Τό ἄρθρο 3, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 1979, πρέπει νά ἑρμηνευθεῖ ὑπό τήν ἔννοια ὅτι

τό σύστημα διαχειρίσεως ένός έθνικοῦ ποσοστιαίου μεριδίου μιᾶς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως γιά κατεψυγμένο 6όειο κρέας, τό ὁποῖο στηρίζεται σέ πλῆθος κριτηρίων γιά τόν καθορισμό τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρηματιῶν, δέν θίγει τήν ἴση μεταχείριση τῶν ἐν λόγω ἐπιχειρηματιῶν, ἐφ' ὅσον τό σύστημα αὐτό ἐφαρμόζεται ἀπό τά ἐνδιαφερόμενα κράτη «σ' ὅλους τούς ἐγκατεστημένους στό ἔδαφός τους ἐπιχειρηματίες».

2) Τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του, σέ περιορισμένη κλίμακα, τίς ἀγορές 6οείου κρέατος ἀπό τά ἀποθέματα τῶν ὀργανισμῶν παρεμβάσεως, ὡς κριτήριο κατανομῆς τοῦ μεριδίου ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση, δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 805/68, τοῦ Συμβουλίου, τῆς 27ης Ἰουνίου 1968. Ἐν τούτοις, δέν δικαιολογεῖται νά λαμβάνονται ὑπ' ὄψη μόνο οἱ ἀγορές ἀπό ἕνα συγκεκριμένο ὀργανισμό παρεμβάσεως.

3) Τά μέτρα πού λαμβάνει ἕνα κράτος μέλος καί τά ὁποῖα περιορίζονται στήν ἁπλή κατανομή μιᾶς κοινοτικῆς δασμολογικῆς ποσοστώσεως, δέν συνιστοῦν ἐνίσχυση χορηγουμένη ἀπό τό κράτος ἤ ἀπό κρατικούς πόρους κατά τήν ἔννοια τῶν ἄρθρων 92 μέχρι 94 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

4) Τό γεγονός ὅτι ἕνα κράτος μέλος λαμβάνει ἐπίσης ὑπ' ὄψη του τίς εἰσαγωγές ἤ τίς ἐξαγωγές 6οείου κρέατος πρός ἄλλα κράτη μέλη ἤ τίς ἐξαγωγές πρός τρίτες χῶρες ὅταν προβαίνει στήν κατανομή τοῦ μεριδίου του ἀπό τήν κοινοτική δασμολογική ποσόστωση γιά τό κατεψυγμένο 6όειο κρέας δέν συνιστᾶ παράβαση τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 2956/79 τοῦ Συμβουλίου.

Mertens de Wilmars Everling Χλωρός

Pescatore Mackenzie Stuart Bosco Koopmans

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 13 Ὀκτωβρίου 1982.

Ὁ γραμματεύς Ὁ πρόεδρος

κ.ά.α.

J. A. Pompe J. Mertens de Wilmars

Βοηθός γραμματεύς